

വിദ്യാഭിവാധിനി

പുസ്തകം

മിഷൻ 9

വിദ്യാഭിവാദ്യം.

സരസ്വതി! നമസ്കൃതം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിച്ചാമി സിലിട്വതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൨. { മഹാന ചിങ്ങം. } ലക്കം ൯.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ചൻഡെ സെപ്തംബർ ൨-ാംനെയ്യു
ശരിയായ മഹാന ചിങ്ങം ചൻ-ാംനു കല്പിച്ചു പുറപ്പെടുവിച്ചു

വി ഉ ഞ്ച ര ഞ്ച .

പ്രയാഭിവാദ്യങ്ങൾ പുണ്യമായി സാധിച്ചു കൊടുക്കുകയും നമ്മുടെ പ്രജാസമസ്തത്തിന്റെയും ക്ഷേമം പുരോഗമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ള നമ്മുടെ നിശ്ചിതനയത്തിന് അനുസൃതമായി, സാധിക്കുമെന്നുള്ളതോളം വിപുലമായ സമ്മതിദാനാവകാശം—അതായത് പ്രായപൂർത്തി സമ്മതിദാനാവകാശം—പ്രധാന ലക്ഷ്യമായുള്ള ൧൧൨൨-ലെ ഭരണഘടന ആക്ട് നാം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു്;

നമ്മുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും പരമാധികാരത്തിനും ബാധകമാകാതെ ഉത്തരവാദിത്തം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തി ൧൧൨൨-ലെ ഭരണഘടന ആക്ട് നവീകരിക്കണമെന്ന് മേല്പറഞ്ഞ നയത്തിനനുസൃതമായി നാം അഭിവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്;

നാം ഇപ്പോൾ അജ്ഞാപിക്കുന്നതെന്നതാൽ, പ്രായപൂർത്തിസമ്മതിദാനാവകാശത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനത്തിൽ തീർത്തെടുക്കപ്പെടുന്ന ആളുകൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പ്രതിനിധിസമിതി സംഘടിപ്പിക്കുകയും, മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തി പ്രസ്തുത ഭരണഘടന ആക്ട് നവീകരിക്കുകയോ ഭേദപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന കാര്യം അവർ പശ്ചാത്തോഷിച്ച് അതിന് ഒരു നക്കൽ തയ്യാറാക്കി നമുക്കു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ കൊട്ടാരവും, നമ്മുടെ രാജകുടുംബവും സംബന്ധിച്ചതും ദേവസ്വവും ഹൈന്ദവമതസ്ഥാപനസ്വത്തുകളും സംബന്ധിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദിഷ്ടമായ നിയമഭേദഗതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ഈ ചിളംബരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള നടപടികൾ നടത്തുകയും ആവശ്യമുള്ള ചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

പ്രസ്തുത പ്രതിനിധിസമിതി ചൻഡെ ജനുവരിമാസം ൧-ാംനു കൂടുമെന്നുള്ളതായ ൧൧൨൩ ധനുമാസം ൧-ാംനുക്ക് അപ്പുറമല്ലാത്ത ഒരു തീയതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. അതിനുള്ള ശരിയായ തീയതി നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ഹസറിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

ദിവംഗതനായ രാജ്യസേവാനിരതൻ.

ഭാഗ്യവന്തം പ്രസുയേത
മാ ശുഭം മാ ച പണ്ഡിതം

പാണ്ഡവമാതാവിന്റെ ഈ അനുഗ്രഹവ ചസ്സാണ് ഭാഗ്യശ്രീമാനായ കെ. ജി. പരമശ്വരൻപിള്ള അവർകളെ സുദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റേതായ സുരണയിൽ ഉദിച്ചതെന്നതു്. ഭാഗ്യം, പണ്ഡിതത്വമെന്നിവയ്ക്കു പൂർവ്വോപാധിയില്ലെന്ന് ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ധാരണ അവിധമായി മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ അറിയാതിരിക്കുന്നില്ല. മോദിയായ സന്യാശക്കാരനെ ഭാഗ്യവാനായി മുഖസ്തുതി ചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ അ പരിശുദ്ധനാമത്തിന് അ നിധിക്കാണു ഭൂതം ഭരിക്കും അവകാശിയാകുന്നില്ല. പാണ്ഡവമാതാവിന്റെ അശംസാസൂക്തി അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇട വക്ഷണയ്ക്കു മേജി ചുതല്ലെന്നു ചെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ് അപ്രകൃതമായി ഇവിടെ ഇത്രയും പറയേണ്ടിവന്നതു്. ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ധാരണയ്ക്കു അഭിനവമായ ഒരു വിശദീകരണം സ്വജീവിതം കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതുള്ളതായിരുന്നു ശ്രീ. കെ. ജി. പരമശ്വരൻപിള്ളയുടെ ജീവിതം. അ ജീവിതം അ വിധത്തിൽ ഭാവിയോകത്തിന് വിവരീഭാത്ത ഒരുപദേശസാധനമായി, സ്വാശ്രയശക്തിയുടെ വിജയസ്തംഭമായി പരിശോഭിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നതു്. ശ്രീമാൻ, കെ. ജി. യുടെ അന്യാഭ്യർത്ഥനയായ ഭാഗ്യമഹിമാവ് ഏതുവിധത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കാൻ സന്ദർഭം ഇതാണ്. കൊല്ലം നഗരത്തിലെ ഒരു സാധാരണകുടുംബത്തിൽ ൧൯൦൪ ഡിസംബർ ൨൫-ാം-നാളെ പൂർവ്വപുരുഷൻ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഒരു സാധാരണനില വഹിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമാണു ജീവിതംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ചെറിയ സകലഭ്യാഗങ്ങളിൽ ഇരിക്കാൻ സൗകര്യവും അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ അതു് അഭികാമ്യമായി തോന്നായ്ക്കൊണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥപദവിയുപേക്ഷിച്ചു കൺട്രാക്റ്ററായി നിന്ന സ്വജീവിതമർമ്മത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ ശിലാസ്ഥാപനം ചെയ്യുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം. മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ സ്വാശ്രയശക്തിയെ പ്രധാനായുപമാക്കിക്കൊണ്ടു ജീവിതസമരത്തിലിറങ്ങിയ കെ. ജി. സ്വകുടുംബാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുകയെന്ന ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ചുമതലകൂടി വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ അവിശ്രമമായ പരിശ്രമത്തെ ചെയ്യേണ്ടി ഇരുന്നു. കഥാപുരുഷനിൽ ജനനം പ്രശോഭിച്ചതുമുഖം ഈശ്വരവിശ്വാസം, ശ്രീകൃഷ്ണപരമത്മാവിൽ അഭിമുഖീകരണം ഭക്തിപ്രവണത അദ്ദേഹമായ ഒരു രക്ഷാകവചമായി അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു മുന്നോട്ടു നയിച്ചു. കലികാലത്തിന്റെ പ്രോണയം മോക്ഷാഭിമാനത്തിന്റെ അന്ധമായ പ്രചാരണത്താലോ ഏതുകൊണ്ടാവാം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസം ക്ഷയം നേടിയ ഒരു വസ്ഥയിലാണ് ഇന്നു എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. സ്വന്തം മേൽവേല മാക്കി ശ്രീകൃഷ്ണശാധന സ്വകുടുംബത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, ദീപാരാധനവേളകളിൽ തൊഴുകയ്ക്കൊടുക്കി അ ശ്രീകൃഷ്ണവിഗ്രഹത്തെ ദർശിക്കു ജീവിതകൃത്യാക്കി മുടങ്ങാതെ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്ന കെ. ജി. ഭക്തിയോഗത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യം തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചിന്തയത്തിലെ അതുല്യമായ രക്ഷായുധം ഈ ശൈവഭക്തി തന്നെയായിരുന്നു. ദിവംഗതനായ കെ. ജി. യുടെ ദൈവികവിശ്വാസം മറ്റുള്ളവർക്കു അനുഭവപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുവാൻ കേവലം ഒരു ജ്ഞാനമായിരുന്ന അമാധാനാമന്ദിത്തെ ൧൯൨൪-ൽ ഒരു ക്ഷേത്രമായി. വികസിപ്പിച്ചു വൈദികശാസ്ത്രസമ്പ്രദായ പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചു ഇന്നു നിരവധി ജനങ്ങൾക്കു ആത്മികമായ അശ്വാസകേന്ദ്രമായി നിത്യാരാധനയ്ക്കു അദ്ദേഹം ഇടവരുത്തിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ൧൨-ാമത്തെ വയസ്സിൽ

ശ്രീരാമചിദാംസം മുദ്രാലയം അരംഭിക്കുകയും
 ഓഷാവിധിയകമാന തന്റെ സേവനസൂക്യ
 ണ്ണതമകൃത്യശതങ്ങൾക്കിടയിൽ പരിപോ
 യിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജ-റാവയ
 സ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പ്രവ
 റിച്ച തുടങ്ങിയ മലയാളരാജ്യം മലയാളത്തിലെ
 പത്രമോകത്തിൽ ഒരു നയചൈതന്യം സംജാ
 തമാക്കി. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം
 ഒരു തീവ്രവാദിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തിരുവി

താംകൂറിൽ രാഷ്ട്രീ
 യമായ പശ്ചാത്ത
 ത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്ന
 തിന്നും അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ സേവ
 നങ്ങൾ തുടരാം
 വിവരപ്പെട്ടതു ത
 നെയായിരുന്നു.
 പുരാതന നായർ
 പാരമ്പര്യത്തിൽ,
 നായർക്കുതന്നിൽ
 ഉഷയുളമായി, ഉ
 ജ്ജ്വലമായി പ്ര
 ശോഭിക്കുന്ന രാ
 ജക്കേന്ദ്രിയുടെ മൂല്യ
 ന്യ മകുടമായിത്ത
 നെ അദ്ദേഹം
 നിവർന്നു. അ
 ദ്ദേഹത്തിനെ പ
 രോക്ഷമായും അ
 പരാക്ഷമായും പ
 ലവിധ പ്രതിവ
 സ്ഥങ്ങളും പ്രാതി
 കൂല്യങ്ങളും നീനി
 ദേ ജ്ഞി വ നിട്ടു
 ണ്ടെങ്കിലും അ

ദിവാകരനായ രാജസേവാനിരതൻ ശ്രീ. കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള

ചഞ്ചലമായ ആത്മ ധൈര്യത്തോടെ അവനെ
 ഹില്ലാം തളിത്തകത്തുകൊണ്ട് അകമ്പിണയെത
 ന്നത്തോടുകൂടി അപൂർവ്വമായി പ്രശോഭിതനായി.
 1103-ൽ ശ്രീ. കെ. ജി. യെ കൊല്ലംതാലൂ
 കിൽ നിന്നും റിയമസഭാസാമാജികനായി
 തിരഞ്ഞെടുത്തതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പൊതുശാസ്ത്രജ്ഞിതം ഈ താലൂക്കു നിവാസി

കളുടെ സർവ്വഭരണീയ സമ്മതിദാനംകൊണ്ടു സ
 മാശ്ലേഷിതമായി. 1107-ൽ അദ്ദേഹമായി അദ്ദേ
 ഹത്തെ കൊല്ലം നഗരസഭാപ്രസിഡൻറായി
 തിരഞ്ഞെടുത്തു. കൊല്ലം നഗരസഭയെ സം
 ബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു് അഭൂതപൂർവ്വമായ
 സംഭവമായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ മരണപത്രിത്തം
 കൊല്ലം നഗരസഭയുടെ അനിവേഷ്യ നേതാ
 വായി പ്രശോഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴി
 ഞ്ഞുവെന്നതിൽനിന്നു സൂച്യപുരുഷന്റെ കർമ്മ

കശമതയും പൊ
 ത്തജനസമ്മതിയും
 ഹിതമാത്രമായിര
 ന്നവെന്നു വെളി
 പ്പെടുകതന്നെയെ
 യുന്നു. അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ നഗര
 ഭരണം ഒരു പ്രകാ
 ശ യുഗമാണെന്നു
 നിസ്സംശയം പറ
 യാം. അദ്ദേഹം
 കൊല്ലം നഗര
 ത്തിനു സാധിച്ച
 കൊടുത്ത അന
 ശ്വരമായ നേട്ട
 ങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടി
 ക ഫാ ജ രാ ക്കി
 സ്ഥല സൈന്യവും
 വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട
 തായും ഇല്ല. കേ.
 ജി. യുടെ ഷാസ്ത്ര
 ബുദ്ധിമുട്ടി മഹാമ
 ഹം കൊല്ലംനഗര
 രത്തിൽ അരേഖാ
 യി ചിട്ടുള്ള മ
 മോശസ വ ണ്ട

കിൽ മഹനീയമായി ഇന്നും സ്മരണയിലവ
 ശോഷിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കു് അദ്ദേ
 ഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനമക്ഷ്യമായി നഗ
 രമധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ക്ലാക്കുടാർക്കു് അ
 മമോത്സവത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 യും ശാശ്വത സ്മാരകപ്രതിഷ്ഠയായി പരി
 ശോഭിക്കപ്പെടുന്നു. 119 വൃശ്ചികം 12-ാംനു-

അവോഷിച്ചു അ ഷഷ്ടബുദ്ധ്യസ്തുസ്വം തിരു
വിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സമുചി
തമാംവിധം കൊണ്ടാടിയെന്നുള്ളതിൽനിന്നു സു
തൃപ്തരായനോട് ഈ രാജ്യനിധാസികൾക്കുള്ള
അകൈതവമായ ബഹുമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന
താണല്ലോ. 114-ൽ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സി
ലെ ജൂബിലിസ്മാർക മെഡലിനു അദ്ദേഹം അ
വകാശിയായിത്തീർന്നുവേണ്ടി 116 തുലാമാസം
14-ാംനു ആട്ടത്തിരുനാൾഡർബാർ ഹാളിൽ
വെച്ച രാജ്യസേവാനിരത ബഹുമാനി മഹാരാ
ജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ച സമ്മാനിച്ച
തിരഞ്ഞുടൻ ശ്രീ. കേ. ജി. പരമാരംഭകർ
പിള്ള അവർക്കു രാജ്യത്തിന്റെ മേറ്റം
മുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ലഭിച്ച സ്വ
ഗതവും സപീകരണവും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇ
തേവരെ മറ്റൊരു ചുരുക്കം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു
ലൈസ്സമായിത്തന്നെ പറയണം. 118 ചിങ്ങ
ത്തിൽ നാൽപ്പതാണ്ടുസെന്ററി പ്രസി
ഡൻറായിശ്രീ കേ. ജി. തിരുമനസ്സുക്കുറിച്ചു.
119 ൽ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും നിയമസഭാസാ
മതികനായി നേമിനാട്ടു ചെയ്യപ്പെട്ടു

ഇങ്ങനെ, രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹികമായും
ഔദ്യോഗികമായും ഉള്ള വിവിധമണ്ഡലങ്ങളിലും

പ്രവേശിച്ചു പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടവനായ പരമ
ന്റെവ്യക്തിവൈശിഷ്ട്യം ഈ അപരങ്ങളിൽ
മാത്രം അടിയുറച്ചുവസാനിക്കുന്നില്ല. ശ്രീമാൻ
കേ. ജി.യുടെ ഹൃദയം, നിഷ്പക്ഷമായ ഹൃദയം,
അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിതം വിജയം
സാധിച്ചിട്ടു സാധനം. അതു ദീനമനുരൂപ
വ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അനസൂയമായിരുന്നു.
അദ്ദേഹം ചിരപ്രസിദ്ധനായതായിരുന്നു പരമ
പകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത പ്രതാപമായി
രുന്നു. അതിൽ, ജാതിമതചിന്തകൾക്കോ, വ
ലിയവനെന്നോ ചെറിയവനെന്നോയുള്ള ഭേദ
കല്പനകൾക്കോ കുറുക്കും സ്ഥാനമില്ലായിരു
ന്നു. അദ്ദേഹം അകല്പനയായി സ്നേഹിക്കുന്ന
തിനും അപ്രതിഫലമായതായി സഹായിക്കുന്ന
തിനും ആ ഹൃദയത്തിനു കഴിഞ്ഞു അ ഹൃദ
യം അങ്ങനെ സർവ്വമനുഷ്യങ്ങളെയും വശീകരി
ച്ചു എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു.
അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ പരമഭാഗ്യം.
അക്കാലത്താൽ ഏതൊരു ഹൃദയത്തിനും അ
ദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കാതെ ഇരിക്കുവാൻ സാധിക്ക
യില്ല. അതാണ് അദ്ദേഹം നേടിയ പരമ
ഭാഗ്യം. ആ ഹൃദയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
അത്മാവിനു നിത്യശാന്തിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കും അതല്ല സാക്ഷാത്തായ ഭാഗ്യം.

വായിച്ചു ചിരിക്കാം!

ചിന്തിച്ചു രസിക്കാം!

‘ഡിംഡിമം’

(ഒരു ഉന്നത ഫലിതഗ്രന്ഥം)

By K. G. Pillay, Editor, Chitrabhanu.

വിഖ ഏട്ടണം.

ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക:—

Manager, “CHITHRABHANU” Haripad.
(The Malayalam Punch)

വിദ്യാർത്ഥികളോട്.

(സാഹിത്യകരൻ ശ്രീ. പുത്തൂർ രാമമനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.)

ഗുരുശിഷ്യബന്ധം അപകാരബാധ്യതകളാൽ പരസ്പരം സുദൃഢമായും സമ്മോഹനമായും കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഗുരുവിനു ചില ചുമതലകളുണ്ടെങ്കിൽ ശിഷ്യനും അപ്രകാരംതന്നെയാകുന്നു. ഇന്നത്തെ 'ശിഷ്യന്മാർ'ടെ മുൻനില്ക്കുന്ന ഒരു നൂതന അവരുടെ 'അഹം' മതിയാണ്. തനിമിത്തം അവരുടെ വളച്ചു പാടെ തടയപ്പെടുന്നു; അവർ അക്ഷന്തം വിനയമില്ലാത്തവർ പോകുന്നു. അവർക്കു ജ്ഞാനസ്വാഭാവികമായും ഇല്ലാത്തവർ ആണ്. അതോടൊന്നിച്ച് അനന്യരോടുകൂടിത്തങ്ങളായിട്ടുള്ള സൽസ്വഭാവങ്ങളാണ് വിനയവും ജ്ഞാനത്തെയും

ഈ അഹംഭാവത്തിന്റെ പുറംപുറം പ്രധാനമായും പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരബാധമൂലം നിന്നാണ്. പല വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ അഹംഭാവത്താൽ, വിനയശൂന്യതയാൽ മന്ദബുദ്ധികളും ചുമതലബോധമന്യമായി വേിക്കുന്നു. 'എതിരില്ലായ്മയുടെ മുദ്ര'യാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. എന്തിന്റെ നേർക്കുള്ള ഒരു 'തൃണഭാവം' മാനുഷ്യതയുടെയും സാത്ത്വബോധത്തിന്റെയും അവരണമായി അവർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. "കൃസവില്ലായ്മ" അതിന്മേലുള്ള സമയത്തും, സ്ഥലത്തും, അർക്കം അദ്ധ്വാനം മാത്രമല്ല, രക്ഷാധർമ്മംകൂടിയാകുന്നു. പക്ഷെ, അ 'കൃസവില്ലായ്മ'യല്ല കാണപ്പെടുന്നത്; വെറും ഒരു "അന്തമില്ലായ്മ" ആണ്. കാര്യംകാര്യവിചിന്തനത്തിനാശേഷം, സമീതിഗതികളുടെ പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനസമ്പാദനാനന്തരം മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ധീരതയോ, നിർഭയപ്രഭോ അല്ലതന്നെ ഈ 'കൃസവില്ലായ്മ'. "തന്നേക്കാൾ മീതെ അത്", തന്നെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ഏവൻ, തനിക്കറിയാത്തത് എന്തു" എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത, അജ്ഞതയിൽ രൂപമുഖമായ, ഭാവിശൂന്യതയെക്കുറിച്ചാണ്, അതോടൊന്നിച്ച് തടയുന്ന ഈ "കൃസവില്ലായ്മ"യെ വിവേകികളായ വിദ്യാർത്ഥികളും,

വിദ്യാർത്ഥിഭാവകത്തിന്റെ സൽഭാവത്തെ അഗ്രഹിക്കുന്ന ചൊതുജനങ്ങളും ഭയപോലെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്; നിൽക്കുന്നവെല്ലാൻ സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയപരിതഃസ്ഥിതികളും, "പയ്യർപ്പാളിട്ടിക്" എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കക്ഷിബലമത്സരസംസ്കൃതികളും അകന്നു വിദ്യാർത്ഥികളെ ചരിച്ചിഴപ്പിക്കുന്നത്. കക്ഷികളുടെ പ്രചാരണവലകൾക്കു മിക്കവാറും അവരുടെ കല്പമനുസരിച്ചും, നാനാഭാവത്തും അളകളെ അവശ്യമുണ്ട്. കടുംബഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾക്ക് അവകാശമോ, അവസരമോ ഇല്ലാത്തവരും, എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടും കടുംപെടുകയാണ് തങ്ങളെ, രക്ഷിതാക്കന്മാർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു തയ്യാറാക്കിയതെന്നുള്ള ബോധമില്ലാത്തവരും, പഠിപ്പുകാരും ഇനി ഒരിക്കൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും, ഇന്നത്തെ തെറ്റിദ്ധാരതകൾ എല്ലാം തെറ്റാണെന്നും അഭിമാനമുള്ളവർക്കു മുമ്പിലാത്തവരും, തത്വചിന്തയിൽ പരിചയമുള്ളവർ എന്തി, ചോരത്തിട്ടപ്പോഴുകൂടി ഗിരിനിർമ്മാണങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഉത്സാഹപ്രവാഹത്തിന്റെ തള്ളിച്ചതിൽ മുങ്ങിനിന്നിരിക്കുന്നവരുമായ നിർദ്ദോഷികളായ വിദ്യാർത്ഥികളെ ചില രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിനേതാക്കന്മാർ അവരുടെ സ്വാർത്ഥമുടിമങ്ങളായ വ്യാപാരങ്ങളുടെ പ്രചാരകന്മാരും, പ്രചാരകന്മാരുമായി പിടികൂടുന്നത്. സ്കൂളുകളും, കോളേജുകളും തനിമിത്തം രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളുടെ പ്രചാരണവിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുവാനുള്ള തൊട്ടിപ്പൊറ്റകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഇതു അത്ഭുതകരമായ ഒരു 'കൊലച്ചതി' ഒരു "ചടംകയ്യ" ഒരു "ചാലോലം" വേറെയില്ല ഈ നേതാക്കന്മാർ അതു അല്ലെങ്കിലും അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ പരിതാപകരമായ പരിതഃസ്ഥിതി സംഭവിക്കുന്നതാണോ? ഈ അത്യാപത്തിന്റെ നിവാരണാർത്ഥം

എന്തെങ്കിലും അവരിലാക്കെങ്കിലും ഇതുവരെ മനസ്സാർച്ച പ്രവർത്തിച്ചതായിക്കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? നേരേമരിച്ച്, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വ്യസനകാണ്ടളായ വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വളംവച്ചുകൊടുക്കുവാനാണ് ഇന്നത്തെ ജനകീയനേതാക്കന്മാരെ നമിക്കുന്നവർപോലും വലിയ വെമ്പൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്തെങ്കിലും 'മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ' (സ്റ്റോൾ) വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടും, ഓരോരും കൊടികൾ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂട്ടം ചേർന്നു തിരക്കുകൂടി നടക്കുന്നതും, (പ്രൊസഷൻ) ഫോഷയാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും, അവരിൽനിന്ന് എത്രയോ അകന്നിരിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങളിൽ കയറിപ്പിടിക്കുന്നതും, കണ്ണാകെരുമാറ്റ പ്രസംഗിക്കുന്നതും കേൾക്കുമ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ ദാവിയെക്കുറിച്ച് അല്ല മെങ്കിലും ചിന്തയുള്ള ആരുടെയും ഹൃദയം തകരാതിരിക്കുവാനല്ല; ആ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷിതാക്കന്മാർ കർമ്മപാട്ടുമാറ് കയറാതിരിക്കുവാനല്ല. ഈ വക ഓടലും മാടലും, പഠിച്ചു മുക്കലും, ഫോഷയാത്രയടക്കവും, ഗൃഹസ്ഥരുടെ നേക്കു പുഷ്പം കാട്ടലും ഒന്നും ധീരദാരുണതയുടെയോ, വിവേകത്തിന്റെയോ, ചുമതലബോധത്തിന്റെയോ ലക്ഷണമല്ലതന്നെ. അവയെല്ലാം ആരോചനക്കുറവിന്റെയും, കർത്തവ്യബോധഹീനതയുടെയും, അവിവേകത്തിന്റെയും പരമോദാഹരണമാകുന്നു. മുററതെ പഴുത്ത പഴം ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്തതായി ഭട്ടപ്പിൽ പരിത്യജിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. വിജ്ഞാനസന്യാസനത്തിനുള്ള സുവർണ്ണാവസരത്തെ മറന്നാണിതര വിനിമോഹിക്കുന്നത് വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രമല്ല, വിപത്തിനുള്ള വഴിയും കൂടിയാകുന്നു. ഇളംകൊമ്പുകൾക്കു താങ്ങാനാവത്ത ഭാരാപ്പണം എത്ര അപലകാരണമെന്നു ആരോചിക്കാത്തതു കഷ്ടംതന്നെ. സ്വദേശഭിമാനവും, സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതും അത്യന്തകൃഷ്ടങ്ങളും, അപരിത്യാജ്യങ്ങളുമായ സൽഗുണങ്ങൾ ആണെന്നു നിവിധമാണ്. ആവക അനവധിസമ്പത്തുകൾ അക്ഷയമായ വിധത്തിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ അമൃതങ്ങളായ ആ ദിവ്യഗുണങ്ങളുടെ ലനനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ആ ലനികളിൽ നിന്നും

കൊണ്ടുതന്നെ സംവത്സരങ്ങൾക്കു തുടങ്ങിയാൽ, വാക്കുകൾ ഇടിഞ്ഞും, നിവമുട്ടുകൾ ഭേദിഞ്ഞും അവർ അവിടെത്തന്നെ മുടപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണ്. കക്ഷിനേതാക്കന്മാർ സ്വരക്ഷക്കായും, സ്വന്തം ലാഭത്തിനായും നിർമ്മിക്കുന്ന കാൽപ്പരിചാടികളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ കടന്നുകൂട്ടുമ്പോൾ, ബുദ്ധി ഉറച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഉപരിവൃദ്ധക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിചാരം അവർ ചരിതം നിർമ്മിക്കുന്നു, ഭാരതഭൂമിയെ ഉയർത്തുന്നു, ബന്ധനമുക്തയാക്കുന്നു, പീഠസ്വർഗ്ഗം വരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? കക്ഷിനേതാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടവെടികളിൽ ചുടയ്ക്കുള്ള കതിനകളായിത്തീരുകമാത്രം! തങ്ങളുടെ ഗൃഹനാഥന്മാരിൽ അപ്പിതമായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഭക്ത്യഭാസസ്തംഭവിശ്വാസങ്ങളെ സാധുവിദ്യാർത്ഥികൾ "തിരുമാറാടി" കളായ ചില കക്ഷിനേതാക്കന്മാരുടെ ചാപപങ്കിടലുള്ള പാടങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതു വികാരഭേദകൂടാതെ കണ്ടുനില്ക്കാവുന്ന ഒരു കാഴ്ചയല്ല. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പ്രഥമകർത്തവ്യം പഠിക്കുക എന്നുള്ളതു തന്നെയാണ്; അതുമാത്രമാണ്. പഠിപ്പിന്നു അളവും അതിരും ഇല്ല രാഷ്ട്രീയകാര്യവും, കക്ഷിതത്വങ്ങളും പ്രയോഗരീതികളുമെല്ലാം തന്നെ അവന്നു പഠിക്കാം; എന്നല്ല, അതൊക്കെ, അവൻ പഠിക്കുകയും വേണം. നീന്തലിന്റെ അഭ്യപാദങ്ങൾ പഠിച്ചതു പഠിക്കിക്കുവാൻ നദീമുഖത്തിലേയ്ക്കു കരിച്ചുചാടുന്ന തുടപാലയായിരിക്കും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ "പുറയോക്കാതി" സ്റ്റാമ്പാലത്തെ അവസ്ഥയും. ഒരു പശുന്റെ നിമിഷം ഓടിക്കുനിമയധിധർമ്മങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നു പുറത്തു പോന്ന തീവരേഷമ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പരന്നൊക്കുന്നൊള്ളു. പശുധർമ്മത്തിന്റെ വിഭവപം ഒരുകാവത്തും ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കു സംഭവിക്കാവുന്നതല്ല. തന്നെ കാത്തുകൊണ്ടു പുറത്തുനില്ക്കുന്ന പശുധർമ്മത്തോടു വീതി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള പരിശീലനമാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ കാളങ്ങളിൽ നടത്തുന്നത്. അതു മുഴുവിക്കാതെ പുറത്തുകടന്നാൽ ആ പശുധർമ്മത്തെ കണ്ണുരുട്ടിക്കൊണ്ടു ചോദിക്കും "നിന്റെ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞുവോ, വേണ്ടതൊക്കെ പഠിച്ചുവോ?" എന്ന്.

വിദ്യാഭ്യാസം നിർമ്മാണപരമായ ഒരു കലാ പരിശീലനമാണ്. തന്റെ കൈവശമുള്ള ശക്തികളെ ഭരണസിദ്ധമായ തന്റെ കഴിവുകളെ, വാസനകളെ, വളർത്തുക, പ്രബുദ്ധമാക്കുക, മോഹനതരമാക്കുക, ശക്തിയുക്തമാക്കുക ഇതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം, മുഖ്യോദ്ദേശം. അത്മനിമന്ത്രണവും, മനോനിഗ്രഹവുമാണ് പൂർണ്ണമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷാഗ്രഹം. മൂന്നു പന്ഥാക്കളിൽ കൂടിയാതിരിക്കണം, തന്നിമിത്തം, ഒരു ശുദ്ധമാരിയുടെ പ്രയാണം; ഗുരുവിനോടുള്ള ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ, അറിവിന്നായിക്കൊണ്ടുള്ള തൃഷ്ണ, സ്വാത്മരഹിതമായ സേവനോത്സുക്യം. മോക്ഷം 'മഹാത്' എന്ന ബഹുമാനിച്ച് ഉള്ള ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെ ജീവചരിത്രം പരിശോധിച്ചാലും അതിൽ നിരാക്ഷേപമായിക്കൊണ്ടാവുന്ന ഒരു സംഗതി, ആ മഹാനുഭാവന്റെ ഭക്തിസ്നേഹബഹുമാന വിശ്വാസങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണമായും സന്യാസിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആചാര്യപ്രഭുവൽ, ഗുരുവർത്ത, മാസ്റ്റർ, പ്രൊഫ്സർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, ആ ആചാര്യപാദരെ അദ്ദേഹം ആജി വനാനും പുരുകിതരാത്രനായി പുജിച്ചുപോന്നിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതാകുന്നു. തന്റെ അത്മിയോന്നതിക്കും, സ്വഭാവസംസ്കാരത്തിനും, ബുദ്ധിവികാസത്തിനും, പ്രവൃത്തികരവതയ്ക്കും, എന്നുവേണ്ടാ, തന്റെ സ്വസ്ഥത്തിനും തനിക്കൊരു ഗുരുഭൂതൻ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അങ്ങു വിചാസനായി. കൃതജ്ഞതാവിശുദ്ധനായി, വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മഹാനും ഭൂമുവത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടില്ല. ഹാ! ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥിമോക്ഷാർത്ഥി നിങ്ങളിൽ അരക്കിലും അരക്കുണ്ടോ അപ്രകാരം ഒരു വന്യഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നവനായിട്ട്? "നിങ്ങൾ പിന്നെ എങ്ങനെ മഹാനാകും?" "അതിനുമേലും യോഗ്യതയുള്ള ഒരു മാസ്റ്ററെങ്കിലും വേണ്ടേ, ഈ സിനീചാപം കാണിക്കുന്നതുപോലെ യുള്ള ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിൽ?" എന്നു പക്ഷേ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. മുഴുവൻ നിങ്ങളുടെ കുറമെല്ലെന്നു പക്ഷേ സമ്മതിച്ചാലും, നിങ്ങളുടെ ഈ 'ശുദ്ധശുദ്ധത' നീതീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. ഗുരുവന്ദനം അ വശ്യം അവശ്യമായ ശിക്ഷണങ്ങളിൽ പ്രഥമ

സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നതാണ്. "ഈശ്വരനെന്നും ഗുരുവെന്നും രണ്ടല്ല, നിശ്ചയിച്ചോർക്കു വോളാനാതന്നെ". എന്നാണ് ഹിന്ദുഭക്തം. "ഈശ്വരൻതന്നെയില്ല, അപ്പോൾ ഈശ്വരസ്ഥാനനായ ഗുരുവെങ്ങിനെയുണ്ടാകും?" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പരിഹാസപ്പിരി നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു ഞാൻ കാണാം!! അതും ഇന്നത്തെ നിങ്ങളുടെ ഉപരിപ്പുവബുദ്ധിയുടെ— ഇൻക്വിഡാബിന്റെ— സിന്ധാവാദ് മാത്രമാണെന്നു പറയുവാൻ ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുള്ളു. ഗുരുവന്ദനം ഗുരുവിനുവേണ്ടിയല്ല; ശിഷ്യനുവേണ്ടിത്തന്നെയാകുന്നു. ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാകുന്നു അത്. ഗുരുമുഖത്തുനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ശരിയായ വിദ്യാ. കാരണം, ഗുരുവിന്റെ മനശ്ശക്തിയും, സംസ്കാരശുദ്ധിയും, പ്രവൃത്തിമാഹാത്മ്യവും, ശിഷ്യമാത്സല്യവും, സ്വാനുഭവവും എല്ലാം ആ വിദ്യാപ്രദാനത്തിൽ അന്തർലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിനയം, വിശ്വാസത്തെയും വിമോഹനവും വിമുക്തപ്രദമായ വിനയം, ഇന്നത്തെ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും, അതിന്റെ ദിവ്യമാംഗളപ്രഭാവപരിതമായിരിക്കുന്ന പീഠത്തിന്റെ മുമ്പട്ടിൽ അംഗഭംഗത്തോടുകൂടി അർപ്പണനായി മുറിഞ്ഞുപിണു ദീർഘശ്വാസം വലിക്കുന്നു. വിനയത്തെ ഭീരുത്വത്തിന്റെയും, അടിമനസ്ഥിതിയുടെയും പശ്ചാത്തമായി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുപോയിരിക്കുന്നു. അമുഖസ്ഥനോടൊന്നു യുള്ള മുറിച്ചിളകിക്കിടയിൽ വിനയത്തിനു സ്ഥാനമെവിടെ? വിനയം വിമോഹനത്തിന്റെ സന്താനമാണ്; ഹൃദയവിശാലതയുടെയും നിശ്ചലതയുടെയും അലങ്കാരമാണ്; അല്ലാതെ, വിനയത്തിൽ ഭീരുത്വത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ല. എത്രമാത്രം ഓരോ വിദ്യാഭ്യാസവന്നുനോ, അത്രയ്ക്ക് അയാൾ വിനീതനായിരിക്കും. എത്രമാത്രം അജ്ഞനാണോ ഓരോ അത്രയ്ക്ക് അയാൾ അഹംകാരിയുമായിരിക്കും. അഹംകാരമുള്ളതല്ല വിനയം സ്പർശിക്കുക. അഹംകാരം അർക്കംതന്നെ ഏതവസ്ഥയിലും, ഭ്രമണവുമല്ല. അസത്യങ്ങളേയും അർദ്ധസത്യങ്ങളേയും ഉദാഹരണമെങ്കൊണ്ടുള്ള പ്രചാരങ്ങളെ കണ്ണടച്ചു സ്വീകരിച്ച്, വിനയവിഹീന

നാമം ഗദ്യീയനാമമായിത്തീരുന്നത് അക്കം അപത്തിനു കാരണമായിരിക്കും, വളരെ ചെറു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഗതിയിൽ അതു എത്ര അധികം നാശകരമായി വേിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നത്തെ നായകന്മാരല്ല, നാളെ നായകരാകാനുള്ളവരാണ്. വെറുതെ ഓരോ മുദ്രാവാക്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല, ഓരോന്നിനേയും തന്റെ മനസ്സിലുത്തിൽ ഭടത്തി പരിശോധന നടത്തലാണ് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ചെയ്യേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളിൽ മിക്കതും അവൻ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു പുറത്തു വരുന്നകാലത്തു കേവലം 'പഴഞ്ചൻ' അഭിപ്രായങ്ങളായി പുറത്തുള്ള

ഒല്ലട്ടേക്കാൽ മതി. അഭിപ്രായഗതികൾ അങ്ങിനെ മാറിമാറിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. ഒരു സ്ഥിതിക്കും ഇന്നത്തെ ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ ശാശ്വതമായിപ്പിടിച്ച് അവയ്ക്കൊപ്പമോ അവയ്ക്കു വേണ്ടിമോ ചാടിത്തുടങ്ങുന്നതു എത്ര അലോചനാർഹമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. സമാധിപ്പക, സൂക്ഷിപ്പക, പരിശോധിപ്പക, വിശകലനംചെയ്യുക; ചേണ്ടതിനെ വേണ്ടസമയത്തു പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത കൈവരിക്കുക, അവസരം കാത്തിരിക്കുക; ഇതാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്യേണ്ടത്.

അസ്ഥിസ്രാവത്തിന്നു 'സ്രാവാമൃതം.'

അസ്ഥിസ്രാവം, വെള്ളംപോക്കം, ശുക്ലസ്രാവം, തൽസംബന്ധമായി വർഷകണക്ക്, രണ്ടൽകുപ്പ്, കൈകാൽ തളച്ചു, നെഞ്ചിടിപ്പു, വിളച്ചു, തലച്ചുറൽ, രാത്രിജപനം തുടങ്ങിയ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ ശരീരം രോഷിച്ചു ആരോഗ്യം നശിച്ചു കണ്ണുകൾ കഴിഞ്ഞു കവളൊട്ടി വികൃതരൂപികളായി ജീവിതം തള്ളിനിൽക്കുന്ന എന്തിന്? സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു നെഞ്ചിലെ ആശ്വാസപ്രദമായ സ്രാവാമൃതം സേവിച്ചു രോഗവിമുക്തരാകവിൻ.

ഈ സിദ്ധൗഷധത്തിന്നു റാണൽ 1-ാം 5 ക. മാത്രം.

രണ്ടുപ്രവർത്തിനി. ഇതു സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. അല്ലാതെ മധുര വേദനയോടും ദുരുകാലം കേറിയും ഉണ്ടാകുന്ന ആർത്തവത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി ശരീരത്തിനുള്ള വിളച്ചു, അടിവയറിൽ ചൂടും, വയറിൽ വേദന, ഗുണം മുതലായവയെ ക്ഷണത്തിൽ മാറ്റുന്നതിനുള്ള ഒരു ടിഡ്യൗഷധം. മൂന്നുമാസത്തെ ഉപയോഗത്തിന് 4 രൂപ 8 അണ്.

N. B. ഈ മരുന്നു ഗർഭിണികൾ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കരുത്.

ഉഷാൻസ്, എ. എസ്സ്. പൽപൊടി.

പല്ലിലും ഉടനിലും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാരോഗങ്ങളെയും മാറി പല്ലിന് മറപ്പും വായ്ക്കും നല്ല രുചിയും ഉണ്ടാക്കും.

പോക്കറ്റ് 2 അണ്. കച്ചവടക്കാർക്ക് ഗ്രോസിന് 12 ക.

ഏതൊരു പോസ്റ്റാപ്പിസ്റ്റുമായെ അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

പാക്കിംഗും തപലും പുറമെ.

സെൻറ് ജോസഫ് കൗൺസിലാല.

P. O. മുല്ലശ്ശേരി S. മലബാർ.

വി ചി പ്ല വ് .

(പി. കെ. ശാധിപ്പിള്ള ബി. ഐ. എൽ.)

അല്പികൽ നന്നായടയാൻ, രക്തം-
നടിച്ച് ടുവോർ വികസംഭവാനം
പരിച്ച പുഷ്പങ്ങൾ പണനീല്പ
പാരികവെണ്ണം പരമാഭയോടെ.

മിത്രശ്രയം വി, ദ്വിതീകലേരം
വെൺപുഷ്പിരിച്ചാഞ്ഞാടു, ചിച്ഛി നിത്യം
ലസിപ്പുനി; നിന്നൊടുത്തുവുമന്തഃ-
സൈമന്തം പെട്ടം പുഷ്പകളെത്ര ഭൂവിൽ!

അപരകുടിപപ്രമോ, ഞ്ഞിതട്ടാൽ
ഭ്രമസ്ഥലം മൂന്നിയിൽ മുങ്ങിടുന്നവർ
അതിൽശുദ്ധരുകൾമെന്ന പോലെ
വിടുന്തിടും നി സുന്ദരമെല്ലി

ശ്രീനന്ധ്യയം ദേവിയൊരൊത്തുതന്നെ
നീയല്ലസിതെ പ്പരിചാവനാഗി
ലാലയിൽ കണ്ണുകളും മിഴിച്ചി
ട്ടാലോകനം ചെല്ലിതന്നതലക്ഷ്മി.

സുപാവനം സതപഗുണം കന്നട
ലസിതെന്നീ, കരുവിലോയി ദേവൻ
നിന്നെശ്ശുഭാംഗൻ ശിവനാദരിപ്പു
വർണ്ണശാലമുട്ടുന്ന ശിഷ്ണിനാലെ!

പുണ്യാലുചില്ലാത്തമരം തരിയും;
വിനീതവേഷം, പരിശുദ്ധവസ്ത്രം!
സ്വഭാവസന്ദർശനസന്ധിക്കൊന്നാൽ
നി ലോകമെല്ലാം വിജയിച്ചിടുന്നു!

നിന്നെകാണാം നിറമേറിയതന്ന
നാനാതരം വസ്ത്രമണിഞ്ഞൊരുങ്ങി
നിന്നെതരം ഹാ! മധുപങ്ങൾതന്നെ
മയക്കിടും പുഷ്പകളൊട്ടാനകാ!

അ ഖാഹ്വരം മേടിവെറുത്തുമേറം
സന്ദർശനശുഭം വസനം ധരിച്ചു.

വിശുദ്ധമാം ജീവിതവസ്തുയോടെ
നില്ക്കുന്നു നീ സാധി! വിനീതയാതി;

വ

എന്നെമുഖസത്തിനവതാരമാരി-
കൂശാംഗിയായേറൊരുമുണ്ടിമാരി
ലസിപ്പു നീ ദേവി! വനത്തിൽ മൂന്നും
സാവിത്രിയും സീതയുമെന്നപോലെ.

ൽ

മേനിക്കെഴും പ്രസവിനിമിത്തമല്ല,
വണ്ണാശ്വചന്ദ്രാവലി വാമുനല്ല
നിനക്കെഴും മേന്മ, വിശുദ്ധമന്തഃ-
സരമുപുരപ്പുസരത്തിനാൽ തരം!

ശ

നിമിച്ഛ, മഞ്ഞിച്ഛ, മധുവന്നിതമ-
രോദരരതം വേഷമണിഞ്ഞൊരുങ്ങി,
മന്ദാ നിലങ്കൽസരസം കണ്ടു ജി,
നിൽക്കുകാർ നില്ക്കുകയാണു പുഷ്പ!

ശശ

അപാദമുഖം പരിശുഭമായി
മാവിനൃദേശത്തിന്നു മറ്റൊത്തായ്
വിളങ്ങിടും നീയൊരു പാവനതപം
വിതച്ചിടുന്ന തവ നാമുപാടും

ശ2

ഖാഹ്വരകുടംഗിഭ്രമമീന, ഞ്ഞർ-
ഗുണമവസരമുപശിക്തന്മാർ
അസ്മാദശന്മാർ തവ ജീവിതത്തി-
ന്നസ്മാദശം ശുഭതയാദരിപ്പു.

ശ3

പുറംപകിട്ടികൽമേങ്ങി, യന്ത്ര-
പുഷ്പങ്ങളൊളളെ മധുവൃതന്മാർ!
നിർല്ലഭമുഖമുഖം വെടിമുങ്ങിടട്ടെ
തലജീവിതത്തിൽ മകരസാരം.

ശ4

വേഷങ്ങളോരോന്നു മണെന്തെന്നിട്ടും
'സരമുപുര' പ്രഥമ പുഷ്പിടട്ടെ!
മധുവൃതം, ചിത്രപകംശമേവ-
മാരാലുമേ മുഷ്പിതയാതിടട്ടെ!

ശ5

ഭാസ്വൽപ്രദമന്തരയൊൽ ഞെളിഞ്ഞു
നിൽവെണമയറം വിഗണിച്ചിടങ്ങി!
“സുവണ്ണകാലം രാത്രി പാഴിലാക്കി-
ത്തീർന്നു” വെന്നേറെ ഹസിപ്പിടങ്ങി!

ഗണിച്ചിടങ്ങിവകയൊന്നുചൊല്ലും
ഗുണസ്ഥിരത്വം പെട്ടുമെന്തെൻ പൂവേ!
മിന്നൽപ്പുറംപൂച്ചിൽ മയങ്ങുകില്ല
നിന്നേക്കുണക്കുമുവർത്തൻ ചിത്തം.

എന്നാലുമോ! വെണമനാദരിച്ചു
നിറപ്പുകിട്ടിക്കലവം മയങ്ങി
നിന്നേക്കും ഭ്രാന്തുപിടിക്കലല്ലോ
നിസ്സാരം വേദകമിതിന്റെ രീതി!

ഹാ! മലകുടുംബം ശതക്കണക്കി-
ന്നെകത്രവില്ലും; ശുഭമായ പാലോ
കൊണ്ടൊക്കെത്തുടങ്ങിപ്പോന്നു തോറും
വേണ്ടെന്നു തള്ളുന്നവരാണനേകം!

യഥാർത്ഥവസ്തുക്കളെ മറക്കുവാനും
പടങ്ങുവാനും മനസ്സനുനം
ശാവിന്റെ ശബ്ദം സുഖമല്ല, മന്ത്രിയ്ക്ക്
ശാവാത്കല്പാവതുതന്നെ കേമം!

ഏവം പുറം മോടികളിൽ ഭൂരിപ്പും
ഹാ! കൃതിമെന്തെക്കു വിധേയമായും
നിലുണമോക്കത്തിന്നു കൊച്ചുപൂവേ!
വിനിയോഗം നീ ഗണനാർത്ഥമല്ല!

പ്രസന്നിധാനത്തിലണഞ്ഞിട്ടെന്നാ-
ക്കുശേഷവും ഭൂരികൾവയറായി
നിശ്ശബ്ദമായ് നീയരുളുന്ന നിത്യം
സഞ്ചയസന്ദേശമെവിവദിയ്ക്കും!

ഇതാണുഹാ! ഭാരതദേവിതന്റെ -
യാദർശ; മാർഗ്ഗമൊല്ലൊക്കെയു
നടക്കുഗുണത്താൽ ഭൂവി തപവിനാ-
കാപര സംതുപ്പി കൊടുത്തിട്ടു.

യാഹ്വന്തരം ഭൂരികളില്ലയെന്നു-
മല്ലാത്തവെത്തിവലിയുമുഖം

അധഃപതിച്ചെന്നു മഹാ! പഴിക്കാ-
മേമ്മ! വിദേശാഗതൻ നിന്നേയേററം! ൨൭

പാശംഹസിപ്പട്ടെ വിധേയകമിന;-
നേർഗുണം താനൊടുവിൽ ജയിക്കും
അഹിംസയാൽ ഹിംസയെവെന്നുനടി
സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ഭരതംരമിക്കേ നീ. ൨൮

അതേ, ക്ഷണംകൊണ്ടു വശികരിക്കാം
പുറംപകിട്ടാമുഖകണ്ഠം, യെന്നാൽ
ഭാവസ്ഥിരപത്തിന്നു അതൊരാൾക്കു-
മന്തർഗുണംതന്നെ ശരിക്കുവേണം. ൨൯

ഗ്രീസിയൻ വെന്നിക്കൊടിയാടിയാടി-
ക്കളിച്ചിരുന്ന ഭൂവനത്തിലെല്ലാം
ഭരിക്കു; വെന്നാലത്തുതൻ മഹത്ത്വം
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കിട്ടറിഞ്ഞേമില്ലാതാ! ൩൦

* റോമൻമഹാഗുരൂമോദിക്കുവെങ്ങു-
മത്യുച്ചമായിട്ടു പറന്നിരുന്ന
അന്നത്തെ രാജേന്ദ്രഗുഹത്തിലിന്നു
മൃതാഗണം രൂപകരം നെയ്യയല്ലേ! ൩൧

ഏവം വലദ്ഭൂതികളുതിമേവി-
മുയർന്ന സാമ്രാജ്യഗണങ്ങളെത്ര
മാത്രയ്ക്കും മാഞ്ഞു, ജീവിയെക്കും
മേഘത്തിന്നും മേൽ മഴയില്ലാപോലെ! ൩൨

എന്നാൽ ശ്രാഭ! ശത്രുപരാക്രമങ്ങു-
ളിക്കിടക്കേറു തളന്നുമാഴ്കി
നിബലയായെങ്കിലും, മാത്മസന്ധം
വിദാതെ നീ വെന്ന സമസ്രവഞ്ചം! ൩൩

ഏവം മഹാമന്തർഗുണമന്തർ പിരി-
പ്പുവേ! സദാ നീ നിവസിപ്പുവാം
പാർന്നമുഖം, പരിശുദ്ധവേഷ-
മെല്ലാം വേദ്ഭൂഷണമായ് വേിച്ചു. ൩൪

സഞ്ചയപുരം സമജസ്വഭാവം
നിനക്കു; ഹാ! കൃതിമോടിയില്ലാം

* റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കോടിയായും കഴ-
കൻ ആയിരുന്നു.

* പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളും ഗ്രാമോദ്ധാരണവും.

(വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മാജി)

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുടെ കൃത്യസമഗ്രിക്ക് നീളവും വീതിയും കൂടും. അതു് ഇന്നസ്ഥാനത്തുചെന്ന് അവസാനിക്കുമെന്നു പറയുക എളുപ്പമല്ല. ജനങ്ങൾക്കു ശ്രേയസ്കരമായ കാര്യങ്ങൾ സർവ്വവും സംഘാടനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടും. അല്ലെങ്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. അനേകായിരം സംഘങ്ങൾക്കു തുല്യമെന്ന് നിന്തരമായി പരിശ്രമിച്ചാലും കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു എന്തും ഇനി യാതൊന്നും ചെയ്യുവാനില്ലെന്നും കേണിപ്പ വരുന്നതല്ല. പഴയമട്ടിൽ തുടർച്ചാലേക്കു കാര്യങ്ങൾ നിവനിപ്പുയോർ തന്നെ നൂതനങ്ങളായവ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മൊഴുതിക്കേണ്ടവ വളരെയധികം; പ്രവർത്തിച്ചതു് അത്യല്പവും. ഇപ്രകാരം ഒരു സ്ഥിതിയേ സംഘങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. അത്രയ്ക്കു് നിസ്സിദ്ധമായ നേരാണ് അവയുടെ കൃത്യമണ്ഡലം.

പരസ്പരവിശ്വാസം, സ്നേഹം, നിഷ്ഠാമത, കൃത്യനിഷ്ഠ, ശ്രദ്ധ, ഉത്സാഹം, അസ്തികൃത്വോധം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ സംഘങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാർക്കും, അംഗങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മാതൃമല്ലാ വ്യ-

ക്തിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വിജയമൊന്നും പ്രസ്തുതഗുണങ്ങളെ അശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എവിടെ ഏതുസംഘം വിജയഭരിതമായി മുൻപോട്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു അവിടെയൊക്കെ അതിന്റെ പ്രവർത്തനമാർക്കു് മുൻപുപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു അനുഭവപ്പെടും. കലഹം, വ്യവഹാരം, ധനാപഹരണം എന്നീ പ്രകാരം പല ദോഷങ്ങളും പിടിപെട്ടു് അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്ന സംഘങ്ങളും ഉണ്ടു്.

മുസ്ലീമാരിൽ ദക്ഷിണം ബാഹ്യം
വാമോ ചാമം ച ദക്ഷിണം.

എന്ന കവിവാക്യത്തെ സ്മരിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തകന്മാരെ അവയിൽക്കൊന്നാം. ഇടതുക്കെയും, വലതുക്കെയും അത്യാന്യം അറിയാതെ മോഷണം ചെയ്യുക എന്ന അവസ്ഥ എത്രയോ ശോച്യമാകുന്നു! അത്തരം ദോഷത്തെ സംഘങ്ങളുടെ മഹാദോഷമായി ഗണിക്കണം. അതു പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന സംഘങ്ങൾക്കു അയ്യപ്പമം നീണ്ടുനിൽക്കാൻ പ്രയാസം. സമത്വനാമം, സത്യാഭിമുഖനവനന്മാരും, ദോഷികാതികളും, വിജ്ഞാനമായ മാന്യന്മാർ നേതൃ-

നന്നായ് നിരംകെട്ടു നശിച്ചുപോകും;
നീയൊന്നിന്നൊന്നുതകിത്തിയാകും! ന.മ.

അയോകനം ചെയ്തു, പുറം പകിട്ടി-
നന്തേപ്പുറം നോക്കിട്ടുചാരു, നിന്നിൽ. ന.മ.

വണ്ണപ്പകിട്ടാൻദൊരതെ, യന്തം-
സന്ദർശിക്കും മക ചിത്തഭംഗം
ഫലം കൂട്ടുവേണ്ടി സുവിനിയമശുദ്ധ-
ചരിത്രം നിന്നിലവം രമിപ്പു. ന.ന.

നിൽസാഹചര്യംവിവരം സഭാത്തർ-
വിശുദ്ധിസന്ദർശനസുതസ്ഥനായി
നിസ്സാർത്ഥതാദീപ്തിയിലായിട്ടെ-
യൽദേവി! നീ നിൽവതേ! മുതിക്ക! ന.മ.

അനന്യസാമാന്യവിശുദ്ധിമുഖ-
മേന്മയോ സാക്ഷികസങ്കീർത്തനം

* . ഉദ്ദേശ്യം ന്യായം. ദൈവം മലയാളപ്പാട്ടിൽ നായർസാഹകരണസംഘം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സാക്ഷ്യനത്തിൽ വായിച്ചതു്.

കുടുംബശ്രീയുടെ സഹായത്തോടെ സംവിധാനം ചെയ്ത അഭിപ്രായവേദനയും നമ്മുടെ സംവിധാനത്തിൽ അധികം എണ്ണത്തിൽ രാജ്യവാസികൾ തലമുറക്കാരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് കഴിയില്ലെന്നും അതിനുള്ളിൽ അവരുടെ ദൈവികസംരക്ഷണവും നിർദ്ദേശം അവകാശം ഇല്ല.

ദേശം, സമുദായം, ലിംഗം എന്നിവയുടെ ഭേദമന്യം തടസ്സമില്ലാത്തതായ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സുസ്ഥിരമായ ഭരണരീതിയിലുള്ളതാണ്. അവ ദേശ-ലിംഗ-കർമ്മ അടിസ്ഥാനമായി നില്ക്കുന്നതായും അതിരുകൾക്കും മുള്ളുകൾക്കുമുള്ളതും, യുദ്ധകാലം വന്നപ്പോൾ എന്നപോലെ ഗ്രാമങ്ങളെക്കൊണ്ടു കെട്ടിക്കൊണ്ടു വെക്കാനുള്ളതും ദേശഭേദവും ലിംഗഭേദവും, സാമ്രാജ്യങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവയുടെ സർവ്വകാര്യമായ ഈ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അറിയണം വിശദമായൊരു ചർച്ചയ്ക്കും മുൻകൈയെടുത്ത് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അവയുടെ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്നു ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിക്കാം.

പണ്ടു നമ്പൂതിരിമാരുടെ നാമുദ്ധതികളോണം
 നിവനിന്നിരുന്ന കാലത്തു കേരളം അറുപത്തി
 നാലു ഗ്രാമങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഓ
 രോഗ്രാമവും പരാക്രമകൃഷ്ണനെ അതാതിന്റെ
 ഭരണം സ്വയം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ട ഏല്പാട്ടു
 കർമ്മം അന്നു ചെയ്തിരുന്നു. അന്നത്തെ ബുദ്ധി
 പുഷ്പങ്ങളായ ഏല്പാട്ടുകളിൽ പലതിന്റെയും
 സങ്കീർണ്ണങ്ങളും അങ്കീർണ്ണങ്ങളുമായ മരയകൾ
 കാലപ്രവാഹഗതിവേഗത്തെ ജന്മിച്ച് ഇന്നു
 നിവനിൽക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. ഗ്രാ
 മഭരണം ഉത്തമമായവിധം നിർവ്വഹിക്കുന്നതാ
 യാൽ അതുകൊണ്ടു പൊതുവേ ദേശത്തിനും ഓ
 ഷ്ടത്തിനും എത്രയും അഭിവൃദ്ധിനേടാമെന്നു
 പുഷ്പകേളചരിത്രം രംഗിയായി ചരിപ്പിക്കുന്നു.

പിതൃകാവതു പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും പൗത്ര ഗ്രാമഭരണ സമ്പ്രദായം കെടുന്നവിധം. അതുതൊണ്ടു് നാടിന്നു് ബഹുധാ അധഃപതനം നേരിട്ടു. കാരണമിതരായ വിധം ഗ്രാമങ്ങളെ ഉയർത്തി ഉന്നമമായ ഒരു ഭരണമിതി ഏല്പിച്ചു തുകയാണ് അതിന്നു പരിഹാരം. പക്ഷ്യസംഹാരസംഘങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിന്ന ശ്രമിക്കുവാൻ കടമയുണ്ടു്. ഗ്രാമരക്ഷാ സംഘം സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരണം. അവയിൽ പല പൂവർത്തകന്മാർ പൗരമുഖ്യന്മാരാണ്. അ

വരദേ ദുഷ്ടി ഗ്രാമാലോകകാന്തൃത്തിൽ പതി
യുന്നതായാൽ എളുപ്പം ഫലം സിദ്ധിക്കും.

അടുത്തകാലംവരെ നേതാക്കന്മാരും മറ്റും
ധികാരികളും ഗ്രാമങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വിസ്മയിച്ചു
പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. അവരുടെ ശ്രദ്ധാഭാവത്തു
കരീതകളായ ദുഷ്ടികൾ അഹമഹമികയാ മ
ഹാനഗരങ്ങളിലേക്കു പാഞ്ഞുവന്നു. ഗ്രാമങ്ങ
ളെ നഗരങ്ങളും നഗരങ്ങളെ മഹാനഗരങ്ങളു
മാക്കിത്തീർന്നതിന്നു അവർ കണക്കിലധികം
സമയവും ധനവും ചെലവുവെച്ചു അവരുടെ
നഗരവിധാന കഴുതകളെ അപചവിപ്പേണ
തില്ല. എന്നാൽ അവർ ഗ്രാമങ്ങളെ വിസ്മയി
ച്ചുവളരെ തെറ്റായിപ്പോയി എന്നു പറയ
ണ്ടതുണ്ട്. അവർ ഈ നൈറ്റ് ഇപ്പോൾ മന
സ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങി. അത്രയല്ല അതിന്നു പ്രായ
ശിത്തത്തിന്നും കരുണിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു ദേശം
തോറും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടു ഗ്രാമോദ്ധാരണ പ്ര
സംഗയോരണികളും പരസ്പരസഹായസംഘ
സ്ഥാപനസംരംഭങ്ങളും കൽപമങ്ങളെത്തു വി
ശ്വസിക്കണം.

[illegible][illegible]

സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിശദമാക്കും. ലോകീയരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഹിന്ദുക്കളും പശുവും ഒന്നെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായാൽ തെറ്റുന്നതല്ല. അവയ്ക്കു അതുത്തോളം അടുപ്പമുണ്ടു്. പശുക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്കു യഥാവിധി മതചർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനു വചിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. അതിന്റെ ഫലം ധർമ്മശൂന്യവും ഉത്തരവാകശൂന്യവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു സാധ്യമാകുമെന്നു സിദ്ധിച്ചു. പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും പശുമാംസവും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു പ്രസ്തുത തത്വമത്രേ അടിസ്ഥാനം.

ബ്രാഹ്മണസമുദായം, പശു, വേദം, തപസ്സു, സത്യം, ദമം, ശമം, ശ്രദ്ധ, ദേവ, തിതിക്കു, യാഗം എന്നിവ ഈശ്വരന്റെ അംഗങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

വിപ്ര ഗോവശ്വ വേദശ്വ
തപസ്സശ്വം ദേശ്വഃ
ശ്രദ്ധാ ദേവ കിതിഷ്ഠാ ച
ഭൂതപശ്വ ഹരസ്തശ്വം.

എന്ന പദ്യം നോക്കുക. കംസൻ തന്മാരിയത്തിൽവെച്ചു ദേവന്മാരെ നശിപ്പിച്ചതിന്നു ഉപായം ഉപദേശിക്കുന്ന അപമൗനത്തിൽ കൃഷ്ണഗാഥാകർത്താവു് ഈ അഭിപ്രായത്തെ അധികം വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രകൃതത്തിൽ ഈ ഭാഗം സൂരിക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കും.

ദേവകൾക്കുള്ളോരുചേർവരിച്ചിടുന്ന-
തേവമെന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലാമകിൽ
വേദായിനിന്നതിദ്വേദകൾക്കെല്ലാമേ
വീരനായ്പോരുമെന്നായത്തൽ
നാരായണൻതന്റെ പേരായിപ്പോരുന്ന-
താരണെല്ലാമും വേദങ്ങളും
സത്യവുംധർമ്മവുംമുഖത്തുംഗോക്കു-
മിത്തരംപിന്നെയുമുണ്ടുമാനും
അരണയല്ലോയിവേദങ്ങൾക്കെല്ലാമി-
ന്നാധാരമായിട്ടു നിന്നിരിക്കുന്നത്
അരണയരമോഹരണയെന്നു് നിർദ്ദേശം
വേദോദൈവമാല്ലോ വേദമുഖം
അല്ലോത്തരണയല്ലോമുഖത്തുടർപെയ്യുന്ന
തല്ലോതിൻകരണമേ ഗോക്കുല്ലോ

ഗോക്കളെയെല്ലാമേകൊന്നതിന്നിട്ടുയ്യാർ
പോയ്കുട്ടാമാരോരോരുത്തരും
പശുക്കൾ, ദേവാദിമനുജന്മാർക്കു എന്തുവിധം
അധാരമായി നില്ക്കുന്നു എന്നു ഈ ഭാഗത്തിൽ
നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പശുക്കളിൽ നിന്നു
നെയ്യുണ്ടാകുന്നു. അതു് യാഗത്തിന്നു ആശ്രയം.
മുഖത്തും മഴയ്ക്കുമുഖം. വൃഷ്ടിക്കാണു സസ്യങ്ങളും,
അവയിൽനിന്നും അന്നവും സംഭവിക്കുന്നു.
ചോകത്തിന്റെ നിവനിപ്പിനു ആശ്രയംഅന്നം.

അന്നാൽ വേന്തി ഭൂതാനി
പഞ്ചന്യാഭന്നസംഭവഃ
നഞ്ജാൽ വേതിപർജ്ജന്യാ
നഞ്ജാ കർമ്മസമുത്ഭവഃ

എന്നും
അഗ്നുപ്രാസ്താഹ്നിസ്സമു-
ഗാദിത്യുപതിഷ്ഠാത
അദിത്യജ്ജന്മതഃ പൃഷ്ഠിർ
വൃഷ്ണരന്നം തതഃ പ്രഭാഃ
എന്നും ശബ്ദങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതു നോക്കുക. ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ചോകത്തിന്റെ നിവനിപ്പും ആയസ്സും പശുക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ അപായപ്പെടുന്നതു വന്നുകൂടുന്നു. അവയുടെ ഈ മാംസത്തും നിവേദനം ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

പശുക്കളെ സർവ്വ ജീവശാരികളുടെയും കാക്കളായി വിചാരിക്കണം.

മാതസ്സർവ്വഭൂതാനാം
വിശ്വപ്രഭുതത്വവാ
മദാണാമിഹ സാല്യാനാം
ഗോപ ഏവതു മാതഃ

എന്ന പദ്യത്തിൽ നിന്നു മദാദിദേവന്മാർക്കു പശുമാതാവു് എന്നു വെളിവാകുന്നു. അതിന്നു കൈമുൻപു പറഞ്ഞ തത്വത്തെ മുഖ്യകാരണം

ഹിന്ദുക്കൾക്കു പശുപുരുഷൻ മുഖ്യധർമ്മനെന്നു പറയണം. ത്രിവിധകരണങ്ങൾകൊണ്ടും അവനെ ഉപദ്രവിക്കരുതു്.

നവദ്വാരം താലാമദ്ഗാ വൈ
ന ദണ്ഡന ന മുഷ്ടിനാ,

കാലുകൊണ്ടും കൈയുകൊണ്ടും വടികൊണ്ടും അവനെ അടിക്കരുത്.

ശാവസ്തു നാമമന്യേത
കർമ്മണാ മനസാ തിരാ

പശുക്കളെ സർവ്വപ്രകാരമേനയും ബഹുമാനി
ക്കണം. അവയ്ക്ക് അഹിതമായി യാതൊന്നും
ചെയ്യരുത്.

ശോബ്രാഹ്മണസ്വനിശ്ശാസഃ
ശോഷയേദപി ദേവതാഃ

പശുവിന്റെയും ബ്രാഹ്മണന്റെയും ശോകക
മുഷമായ നിശാസം ദേവന്മാരെയുംകൂടി കഷ
യിപ്പിക്കും. പിന്നെ മനുഷ്യരുടെ ഭ്രമ പറയരുത്
തില്ലല്ലോ.

കോളരാജാശനാർ കിരീടംധരിക്കുന്ന സമയ
ത്തു് 'പശുക്കളേയും ബ്രാഹ്മണന്മാരേയും മേന്മിച്ചു
നാട്ടുവാഴുക' എന്നു പുരോഹിതൻ അവരെ അ
നുഗ്രഹിക്കുന്ന പതിവുണ്ടു്. "ശോബ്രാഹ്മണ
മൃശ്ശമേസ്തുനിത്യം" എന്നതു ഭാരതീയരുടെ
സുപ്രസിദ്ധവും ഗൗരവവും ആയ ഒരു മംഗളാരം
സാവാക്യമാകുന്നു പശുക്കൾക്കും ബ്രാഹ്മണ
ക്കും ശുഭസ്ഥിതി സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ വേദങ്ങൾ
ക്കും തത്ത്വപ്രതിപാദിതങ്ങളായ യജ്ഞാദികർമ്മങ്ങ
ൾക്കും പ്രത്യേക കൈവന്നു. ചൊതുവേ മോ
കത്തിനു ചെറുശ്ചന്ദ്രാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു
പ്രസ്തുതവാക്യങ്ങളുടെ സാരം. ഇതിൽനിന്നൊ
ക്കെ പശുചാലനം മോക്ഷക്ഷേമസിദ്ധിക്കു
ത്വാവശ്യമെന്നു വരുത്തരുത്ല്ലോ.

(തുടരും)

—*—

“ജയലക്ഷ്മി ആയുർവ്വേദഫാർമസി.”

ആലപ്പുഴ, തിരുവിതാംകൂർ.

പല്ലകൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

ജയലക്ഷ്മി പബ്ലൊടി.

പല്ലിന്റെ ഉടനീൽ പഴുപ്പു്, രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ, ഛിദ്രം, പുളിപ്പു് മുതലായ സങ്കലവിധ രക്ത
രോഗങ്ങളേയും വേരോടെ നശിപ്പിച്ചു് വായു സുഗന്ധവും, അലിപ്പും, പല്ലിന്റേ ഉറപ്പും ധാവദ്യവും കോ
ടുക്കുന്നു.

പാക്കറു് ഒന്നു് രണ്ടു്. 100 പാക്കറിന് 10 രൂപ. 50 പാക്കറിൽ കുറഞ്ഞു് വി. പി
അയയ്ക്കുന്നതല്ല.

II. അങ്ങളുടെ ഗർഭകുടാഗ്രളിക.

ഗർഭിണികൾക്കു ഉണ്ടാകാറുള്ള വായുക്ഷോഭം, ഛർദ്ദി, കൃമിയുപദ്രവം, നീരു്, ഹേനക്കുറവു്, ശോ
ധനക്കുറവു്, മുത്രദുഷ്ടി, ഗർഭച്ഛിദ്രം, ഗർഭശോഷം മുതലായ സങ്കലവിധ ഉപദ്രവങ്ങളേയും മാറ്റി സു
ഖപ്രസവത്തേയും, ആരോഗ്യത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു അനുഭവസിദ്ധൗഷധം.

60 ഗുളിക അടങ്ങിയ ഡപ്പി ഒന്നു് വിച രൂപ ഒന്നുമാത്രം.

N. B. ഇവിടെ ഏല്പാവിധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിചയ്ക്കു് വില്പിക്കുന്നതും, രോഗവിചാരം
ഏകി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു് ഔഷധങ്ങൾ വി പി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

വൈദ്യൻ, വി. കൃഷ്ണപിള്ള,

Reg: No. 567, Class A (Tr. M. P. ACT)

—പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ—

കോമളനന്ദിനി. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) മലയാളഭാഷയിലെ ഏറ്റവും ഉഷ്ണമായ ഹിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൨

അത്ഭുതമോഹിനി. (By ഡാക്ടർ പി. എസ്സ്. നായർ.) അത്ഭുതകരമായ ഹിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൨

രാജം. (By എൻ. ജി. കെ. തമ്പാൻ.) അതിശയകരമായ ഒരു ഹിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൧ എ. ൪

രക്തബാഷ്പം. (By ചാവയിൽ രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ബി. എ.) നവസൃഷ്ടിയായ പുതിയ സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧

മനോഹരി. (By ചാവയിൽ രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ബി. എ.) കായറം ചിരിപ്പാനും, ചിന്തിക്കാനും പഠിക്കാനും വകയുള്ള നവീന സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧ എ. ൪

പ്രഭാകുമാരി. (By ചമ്പലത്തിൽ ഗോപാലപിള്ള.) സമുദയവ്യക്തിത്വമാർഗ്ഗം ദൈവിക പുതിയ സാമൂഹികനോവൽ. വില രൂ. ൧ എ. ൪

ശാരദാ. (By പത്മംചള്ളി ശ്യാമത്തു ചന്ദ്രമേനോൻ) ശാശ്വത മൂന്നാം പുതിയ ബോംഗോ. വില രൂ. ൧ എ. ൪

ലളിത. (By പാറയിൽ ഷംസുദ്ദീൻ.) ശോകസങ്കടമായ ഒരു പ്രണയനോവൽ. വില രൂ. ൧ എ. ൪

കുലാംഗന. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ.) നവസൃഷ്ടിയും നിറഞ്ഞു വരുന്നതുമായ ഒരു സാമൂഹികനാടകം. വില രൂ. ൧ എ. ൪

പ്രേമയാചകി. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) ഭക്തസാഹിത്യനാടകം. വില രൂ. ൧

മഹിള. (By കെ. എം. എൻ.) നാടകം. വില രൂ. ൧

രാഗസുഷമ. (By പി. വി. കെ.) നാടകം. വില എ. ൧൨

മദനസാമ്രാജ്യം. (കെ. എം. എൻ.) വില രൂ. ൨

മലയാളനിഷ്ഠ. വില രൂ. ൫

ഉടൻ അവശ്യപ്പെടുക:—

വിദ്യാരംഭം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
മുല്ലയൂർ, ആലപ്പുഴ.

* ചെറുകഥയുടെ ചുട്ടുകാട്.

(കവിതയം)

നേടിയ ആശ്രയങ്ങൾ, പിടിച്ചാലും മല
ഞ്ഞ വികാരങ്ങളെല്ലാം, ഇളകുന്ന ജീവനാ
യെ അമർത്തുന്ന ദന്തങ്ങളുടെ തെറിത്താളം ഉപ
മുഖകരം, വിരക്തരായിക്കുന്ന തടിച്ച ശരീര
ത്തിലെ തുടിച്ച രോമങ്ങൾ, തടുക്കപ്പെട്ട ആ
ഗ്രഹങ്ങൾ എടുത്തു മുഴയ്ക്കുന്ന ശക്തികൾ
കടുത്ത തുടിച്ചുകൾ—ആ വഴിയെ പോകുന്ന
അർക്കം ആ ശരീരത്തിലെ അസ്വാസ്ഥ്യം ശരീ
ര ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ആ പരി
സ്ഥതിയിലെ വൃക്ഷങ്ങൾപോലും ആ നൈരാ
ശ്യം പ്രതിബിംബിച്ചിരുന്നു. നിരാശാവാനാക
ത്തിൽ ഇലപെഴിഞ്ഞതുപോലെ.

മുൻവശത്തെ വഴിയിൽ കൂടി പോകുന്ന ആ
ളുകൾക്കു തോന്നും വരുന്നതിൽനിന്നും നി
ങ്ങളെ നയനങ്ങൾ തങ്ങളെ ഉറക്കുന്നുണ്ടെന്നു
വെന്ന്. യുവാക്കളേതോ ദുഃഖരേതോ ആരെ
ക്കണ്ടാലും അവിടെ ചില തരങ്ങളും മുള
ച്ചുമെല്ലാം കേൾക്കുമുണ്ട്. വിവാഹിതരായി
ആ വഴിക്കു പോയ രണ്ടു മിഥുനങ്ങൾ ആ സം
ഹാരകരനോട്ടങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപെടാൻ വള
രെ പണിപ്പെട്ടുപോയും. ഇങ്ങനെ ആ സ്ഥല
ത്തെപ്പറ്റി പലതും പറയുമുണ്ട്. എങ്ങിനെ
പറയാതിരിക്കാ! ആവുമെണ്ണം കല്പനാശക്തി
പ്രയോഗിച്ചു ആറുകഥകൾ അയാൾ എഴുതി.
പലനാളത്തെ ജാഗരൂകശക്തികൾ പരിണത
ഫലം. എല്ലാം സാമാന്യത്തിൽ കവിത്ത
വമില്ലമുള്ളവ. ആരും വാങ്ങുന്നില്ല. വായി
ക്കുന്നില്ല. കഥയെഴുതുകാരനെ കുറും പറ
യുകയാണല്ലോ ഏതോ നോട്ടിലെ പതിവ്.
കണ്ടാൽ പയ്യത്തുവണ്ണം ബുദ്ധത്തായ ഇതിവൃ
ത്തമുടമയായി പാലയണക്കാരെ പ്രതീക്ഷിച്ചു
തില്ലെന്ന ആ ചെറുകഥകൾ. അവയുടെ
ഉൽപാദകനായ സാഹിത്യകാരൻ അവയെ കാ
ണുമ്പോൾ നടുങ്ങിപ്പോകും. ആ കഥകൾ

തന്നെ അയാളെ ശപിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അയാൾ
ക്കു തോന്നി.

അയാളുടെ ജീവിതം തന്നെ പലവിധത്തി
ലുള്ള പരാജയങ്ങളുടെ ഒരു പരിഷ്കാരമായിര
ന്നു. സർവ്വം ക. ഞ. സ. യിൽ കാണിക്കുന്ന
വ്യാവസായികലോകത്തിൽ സ്വപ്നദർശിയായ
സാഹിത്യകാരൻ ജീവിതവഞ്ചിപ്പോയ
മില്ല.

കുറേ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പല രോഹന
സ്വപ്നങ്ങളും കണ്ടുകൊണ്ട് കാഴ്ചജീവിതം
പുറത്തുവരുമ്പോൾ സാഹിത്യവ്യവസായത്തിൽ
കൂടി ധനാഭ്യുത്ഥാനം ആർജ്ജിക്കണമെന്നാർ
ആശിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധചരിതനാകാനുണ്ടാ
യിരുന്ന അതിനിശിതമായ ആഗ്രഹം, ചെറുക
ഥാനിർമ്മാണമെന്ന സുഗമമായ സരണിയിൽ കൂ
ടി സാഹിത്യസോപാനത്തിന്റെ ഉപരിതല
ത്തിലെത്താനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ, അതൊന്നു
മാത്രമായിരുന്നു. അനന്തസന്ദായകമായുണ്ടാ
യിരുന്ന ഒരു ചിന്ത. ജാഗരൂകശക്തികൊണ്ടു
പരീക്ഷിക്കാമെന്ന നിശ്ചയം ആഹ്വാനത്തിനു സ
മയഭേദം വരുത്തുന്ന ആലോചനാബലമുഖം
കൊണ്ടു് രഥപുണ്ണാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മോ
ദിക്കുമുണ്ട് ജംബുചിംഗത്തിന്റെയോ വെള്ളാ
നണിപരമുവിന്ദന്റെയോ പലതി അനുകരി
ച്ചാൽ പോരായിരുന്നോ എന്നു്.

അത്രയ്ക്കു നിഷ്പർക്കമായില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സ്വ
ന്തൃതികൾ സാഹിത്യവിപണിയിൽ വിറ്റഴി
ക്കുന്ന കേൾക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു നിവാരണം ചെ
യ്യാമായിരുന്നു. താൻ എഴുതിയ ആറുകഥക
ഥകൾ കടലാസിനും തനിക്കും ഭാരമായി ആറു
മോളുചിഹ്നങ്ങളെപ്പോലെ നിലകൊണ്ടിരുന്നു.
വികാരത്തിന്റെ വേലിയേറ്റവും വിശ്വസാ
ഹിത്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡവുമെല്ലാം ആ സാ
ഹിത്യകല്ലോലിനികളിലുണ്ട്. നേരിന്റെ ക

അദ്ദേഹം അകർഷണമായി കോപിക്കുക പതിവായി. ചിലർ ചോദിക്കും “എന്താണിങ്ങനെ കുറച്ചുനാളായി ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് അരോടാണു കോപിക്കുന്നത്?” അ ചോദ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം മൂകനായിപ്പോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “അരോടല്ല; എന്തോടതന്നെ”

എല്ലാം സമീക്ഷം. സഹൃദയമെന്നു പറയുന്നവരുടെ സഹകാപമാണദ്ദേഹത്തിനസഹ്യമായി തോന്നിയത്. മിക്കവാറും ചോദിക്കും.

“അപ്പഴേ സാരോ ഇങ്ങിനെയെന്നു മതിയോ? ഈ പുസ്തകമൊക്കെ ചിലവഴിക്കണമോ?”

“എന്തുചെയ്യുന്നു. അതെങ്കിലും വാങ്ങിക്കൊള്ളേയോ?”

“എന്ത സമാധാനിച്ചു മതിയോ? കൊണ്ടു നടന്നു വിരമിക്കുകണം.”

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ഒരു സാഹിത്യ കാരൻ ചങ്കുപ്പണിക്കരുടെ വീട്ടിൽ വന്നു സെമ്മുവാന്നാരുമായി.

“എന്തൊരു കാലം സാരോ! പുസ്തകങ്ങൾ വിരമിക്കാൻ പറിയ അവസരം. എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ എഴുതിവിട്ടാൽ മതി. ഇങ്ങനെയൊരു കറങ്ങിപ്പോവുകയേ ഉള്ളൂ.”

ചങ്കുപ്പണിക്കരുടെ ഉള്ളിൽ കോപം തലയുയർത്തി തുടങ്ങി.

അതുകൾ ചോദിച്ചു ‘എന്താണൊന്നും മിണ്ടാത്തത്?’ എന്താണിതു മെന്നും. ഓ! സ്വന്തം ചെറുകഥകളുടെ കാര്യമോർമ്മിച്ചായിരിക്കാം. എന്തു ചെയ്യും. സാർ ഏതാണൊക്കെ എഴുതുന്നത്. ഒരിക്കലും തെറ്റുന്നില്ല. കഥയെഴുതുമ്പോൾ സാറിനുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകളെക്കുറിച്ചും വായനക്കാർ വരുമ്പോൾ കഠിനമായ സാർ കണ്ടുപിടിക്കണം. വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതൃപ്തിയോടുകൂടി, നവചാലിയിലോ പോയാൽ ചെറുകഥയ്ക്ക് എത്ര വിഷയം വേണമെങ്കിലും കിട്ടും. പണിക്കർ കഠിനമായ കോപവും അവയെയും തോന്നിയെങ്കിലും അതിനെ അമർത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അന്നൊരിക്കലും പോകുന്നില്ല.”

“ഹാ! അതാണിപ്പോ വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നത്. അച്ഛാകഥകളെഴുതി അതെങ്കിലുമൊക്കെ ചാലുത്തു, മക്കളിടത്തു കയറുന്നു. എല്ലാവർക്കും സാക്ഷിയാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവ വായിച്ചാൽ ഇനി കയ്യെടുത്തു തോന്നുന്നില്ല. ഈ വിഷയമാണെങ്കിൽ സാർ ഇനി കഥയെഴുതുന്നതിൽ നിൽക്കണം. കയ്യെഴുതിയ കഥയെല്ലാം ഉദ്ദേശം. പോലീസുകാർ പിടിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് പേരും തന്നും. സാർ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ ഉള്ളതിൽ കയറുന്നു. അതു കാണുന്നവരും ജീവിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും ഏറ്റവും വലുതും തന്നിട്ടുപോകാനും മതി. ഇതാണു സാറിന്റെ കഥയെഴുത്തിനേക്കാൾ വളരെ ദൈവം.

അതുകൊണ്ടു അവ വായിച്ചാൽ ഇനി കയ്യെടുത്തു തോന്നുന്നില്ല. ഈ വിഷയമാണെങ്കിൽ സാർ ഇനി കഥയെഴുതുന്നതിൽ നിൽക്കണം. കയ്യെഴുതിയ കഥയെല്ലാം ഉദ്ദേശം. പോലീസുകാർ പിടിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് പേരും തന്നും. സാർ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ ഉള്ളതിൽ കയറുന്നു. അതു കാണുന്നവരും ജീവിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും ഏറ്റവും വലുതും തന്നിട്ടുപോകാനും മതി. ഇതാണു സാറിന്റെ കഥയെഴുത്തിനേക്കാൾ വളരെ ദൈവം.

അ നിശിതവിമർശനം ചങ്കുപ്പണിക്കരുടെ സഹനശക്തിയിനേറിയതല്ലാത്തതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചാടിയിറങ്ങിപ്പോയി ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞു.

‘ഇറങ്ങട്ടെ വെളിയിൽ’

അതിഥി അനങ്ങിയില്ല. പണിക്കർ അവരി.

‘ചി-ഇറങ്ങുന്നതും പറഞ്ഞത്’

അതിഥി സമാധാനം എഴുന്നേറ്റു വെളിയിലേക്കു നടന്നു. ഗേറ്റിലെത്തിയപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനിന്നു പറഞ്ഞു. “തന്നെയിതിനു അൽപം പറിച്ചെടുക്കുമോ?”

“മഹീ നായേ!” കോപാക്രാന്തനായ പണിക്കർ മിററത്തേക്കു ചാടി. അതിഥി പെട്ടെന്നു ഗേറ്റിനു വെളിയിലായി.

അതപകടമായി. അധികിപ്പുന്നതായ അനിവാര്യതകൾ അവിടം തീർത്തതായി അചെറുകഥകളെപ്പറ്റി അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു.

ദിവസങ്ങളും ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും ഒന്നോന്നായി കടന്നുപോയി. അ വീട്ടിൽ ഒരിക്കൽ പോകാനിടയായ ഒരു സംസർ തന്റെ സുഹൃത്തിനോടു പറഞ്ഞു.

“എന്റെ ചങ്ങാതി! എന്തൊരു വീടാണിത്. ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന ഏല്പാതാണം. കന്നു പോലെ ചെറുകഥകൾ എഴുതിക്കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരേയ്ക്കും ചിലവഴിക്കുന്നിട്ടില്ല. എന്തെന്നെങ്കിലും അടിച്ചെൽപ്പിക്കുമെന്നു അൽപം അപോയി. വല്ലവിയോം വന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടു അതെന്റെ ജീവനുംകൊണ്ടു പോന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ഈശ്വര! അതൊരു ചുട്ടുകാടാണു് ചെറുകഥയുടെ ചുട്ടുകാട്!”

കവിതാമഞ്ജരി.

(രണ്ടാം ഭാഗം.)

വില രൂപാ ഒന്ന്.

ഗ്രന്ഥകർത്താ: പുലിയന്നൂർ എസ്സ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.
(മിനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്पर्ശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴുകവിതയുണ്ട്.)

മാർക്ട് ഏതു തരം വടക്കിൽ അവർകളുടെ, പൂർണ്ണവും
വിശ്വസ്തപരമായ അവകാശിക പരിക്ഷണമുതന്നെ.

ധാരാവാഹിനായ വാക്പ്രസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, കോമനമായ ഭാവന, നവനവോദ്യമങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈദികീരി, ആകർഷകങ്ങളായ അവകാശങ്ങൾ. നിത്യപകർശിവാമണിയാന ആവശ്യപ്പെട്ട പര്യായത്തിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കുകതന്നെ. ഭാരത അവസരങ്ങളിൽ പരിത്യസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർത്താൽ കവിഹൃദയത്തിലോളംതല്ലിയ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ മുൻരൂപങ്ങളാണ് 'കവിതാമഞ്ജരി'യുടെ ഈ ദ്വിതീയഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന പതിനാറുവണ്ഡകാപ്പങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശഭിമാനം, അർദ്ധസംസ്കാരത്തോടുള്ള അഭിപ്രായഭേദം, പ്രകൃതിവിഭവസൗന്ദര്യമാത്രമല്ല വാക്യങ്ങളും, അമേയമായ ഭൂതാരകമ്പ, അമണ്ഡലമായ ഇശ്വരഭക്തി മുതലായ കവിഹൃദയത്തെ ചവിട്ടിച്ചിട്ടുള്ള വികാരങ്ങളുടെ സന്ദർഭം സാരമായുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് ഭാരത കവിതയിലും അന്യമായി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കവിയുടെ ഓമിത്യബുദ്ധി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാഗ്യവും ആശിയിലെ തരം പരയാപോലെ ഉത്തമമായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു. ചന്ദ്രപ്രസ്ഥിയിലെ സുന്ദരമായ അച്ചടി! കമനീയമായ കവർ!

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇതരകൃതികൾ.

1. ശ്രീവിഷ്ണുപാദാദികോശാന്തവർണ്ണന	6 രേഖനമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	2 രൂ.
സ്തോത്രം(സുപ്രാപ്താനം) 1 രൂ.	7. ദിഖീപർ	3 രൂ.
2. കവിതാമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	8. ശിവരാത്രിയുത്സവം (തൃക്കൂൽ)	6 രൂ.
3 രൂ.	9. ബോധനാശിഖ 1-ാംഭാഗം	8 രൂ.
3 രാജഭക്തി (കവി. സമാഹാരം)	10 കേതിപ്പിപിക (കേ. നിരൂപനം)	4 രൂ.
4. അഞ്ചവി (കൃഷ്ണാവതാര സമാഹാരം) 1 രൂ.		
5. സുഖോപന (ഗദ്യകാവ്യം) 1 രൂ. 8 രൂ.		

പുലിയന്നൂർ ബുക്ക് ഹൗസ്

A. O & P. O, പാലം;

ബ്രാഞ്ച് റെട്ടപ്പുഴ.

മാണുജർ—ചന്ദ്രപ്രസ്സ്,

പാലം, തിരുവനന്തപുരം.

പുരാണത്തിലെ ശിവൻ.

(ആർ. കെ. പിള്ള, കോല്ലം.)

പുരാണങ്ങളിലെ മല്ലനകളിൽ സിംഹഭാഗവും, ഭിന്നകാലങ്ങളിലും ഭിന്നപ്രദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അവാഞ്ചയും, വിശ്വാസങ്ങളും, ദർശനങ്ങളും സമ്മേളിച്ചു വളർന്നു വന്നിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ആദ്യജനത അധിവാസിക്കുന്ന ഭാരതഭൂമിയിലും, മറ്റു പലതിനേയും ഉൾക്കൊണ്ടു്, വിഭജിച്ചു്, പുഷ്പിച്ചു്, മഹിമയേറിയ മഹാദേവൻ ഹിമവൽസേതുപുത്രനും ഭാസമാനനായി പരിശോഭിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവുംകൂടി പണ്ടൊരിക്കൽ അവരവരുടെ മേന്മയെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവിചാരിതമായി അവരുടെ മുമ്പിൽ അവിർഭവിച്ച മഹാദേവനാകുന്ന ഭക്തസ്തോത്രൻ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയാൻ അഗ്രഹിച്ചു്, വിചിത്രവേഷം ധരിച്ചു്, ഓരോ മേല്പോട്ടും, മറ്റൊരാൾ കീഴ്പോട്ടും, അനേകം അഞ്ചുകൾ അലഞ്ഞിട്ടും അറുതിപരാജയം, അശനശിച്ച് അവർക്ക് മങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായിവന്നു; എന്ത് പുരണം ഫോഷിക്കുമ്പോൾ ആ മഹാദേവന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി ഏതൊരു് ഉപമനീയമാണല്ലോ!

പരിശുദ്ധമായി, പരിപാവനമായി, പരമോന്നതമായി, ഭൂമിയുടെ മകുടമായി, സംരക്ഷകനായി ഹിമാലയപീഠത്തിൽ ഭാരതഭൂമിയെ മഹാക്ഷയകാലാവസ്ഥയിലാക്കിത്തരിപ്പാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ആ ഭാരതഭൂമി നിത്യവും നന്തനും ചെയ്യുന്ന ഹിമാലയകരമായ വെള്ളിമലയെന്നയാണു് ശ്രീകൈലാസം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേഖലയിൽ ഹിമാശ്രമ ഉടിച്ചുയരുന്നു; നിഖിലാശയായ വനവിടപിടകളാൽ നിബലമായിരിക്കുന്ന ജലാപടത്തിൽനിന്നു് പരിപാവനമായ ഗംഗാദേവി സമതലങ്ങളിലേക്കു പതിക്കുന്നു; ഫുൽക്കാരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഫോസസ്സങ്ങൾ അഭാണങ്ങളായി അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; മൃഗചർമ്മങ്ങൾ ഉടയാടയായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആന, വശാഹം തുടങ്ങിയ വന്യമൃഗ

ങ്ങളുമായി വീട് ചെയ്യുന്നു; പർവ്വതപുത്രിയെ സഹധർമ്മാഭിനിയാതി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫലപുഷ്പിയുള്ള ഭൂമിയിൽ കഷ്ടകൃത്തി അതിശ്രോദ്ധമെന്നു കരുതി, അതിനെ അഭയിച്ചുവന്നിരുന്ന ആത്മപുരതന്മാർ കാളയെ ആ മഹാദേവന്റെ വാഹനമായും, നന്ദി, ഭംഗി മുതലായവരെ പാഷ്ടകന്മാരായും അക്കിതിക്കുന്നു. ഇതിൽ എന്തതുഭയമാണുള്ളതു്? അതിവൃഷ്ടി, അനാവൃഷ്ടി തുടങ്ങിയ ബാധകളിൽനിന്നും തങ്ങളെരക്ഷിച്ചു സഹായിക്കാൻ ശിവനാടുചെയ്യുന്ന പ്രർത്ഥനകളാണു് പുരാതിനകവിതകളിൽ പലതും.

അഭികാമ്യതു് 'ആർ' എന്നാണു് മഹാദേവന്റെ നാമധേയം. ഋഗ്വേദത്തിൽ 'ശിവൻ' എന്ന പദാപേരും കാണുന്നില്ല. ആർ ഭക്തവണ്ണനായി, ചതുർബാഹുവായി, ശുഭം, പിനാകം തുടങ്ങിയ ഭയങ്കരമായ ആയുധങ്ങൾ വഹിച്ചു് ലോകം ഞെട്ടുമാറു അട്ടമനിക്കയും, പാറകളേയും പർവ്വതശിഖാരങ്ങളേയും പിളർക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രൂരമായ ആർ സകലജീവജാലങ്ങളേയും സംഹരിച്ചു്, കൃഷിച്ചു മുടന്നുട്ടു പറയുമ്പോൾ ദേവസമൂഹം യേണു് വിറച്ചു് മങ്ങിപ്പോകുന്നു. മരുതുകൾ എന്ന യുവദേവകുളങ്ങളെ പിതാവായ ആർ ചോരനിർമ്മോഹത്തോടുകൂടിയ കൊടുങ്കാറ്റിനേയും ജനിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണു് പണ്ഡിതമതം. കരുതകവി കിത്സകനായും ആരെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു ഉണ്ണുപ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയുള്ള സംശുദ്ധകരകിയെ കാണിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

യജുർവേദകാവ്യയജുർവേദം യാഗത്തിനു് പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ചു. സകല കല്യാണഗുണപുരമായ യാഗം മുത്തിമത്തായി, ശിവമയനായി, ശിവനായിത്തീർന്നു. 'ശിവൻ' എന്ന പദം യജുർവേദത്തിലാണു് ആദ്യമായി കാണുന്നതു്. സർവ്വകന്മയങ്ങളേയും ഹനിച്ചു്, ശാശ്വ

രികമായും മാനസികമായും പരിശുദ്ധി നൽകുന്ന യാഗാഗ്നി എല്ലാ ഉത്തമകുടുംബത്തിലും പ്രാധാന്യം വഹിച്ചുകൊടുക്കി ശിവനും പരമോന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം വരിച്ചു. മിത്രം, വായു, സോമൻ, തുടങ്ങി സ്വർഗ്ഗവാകവാസികളും ഭൂലോകവാസികളും ആയ സകല ദേവന്മാരെയും ഞോപോലെ തല്പ്രണം ചെയ്യാവുന്ന യാഗത്തിന് മഹാദേവന്റെ പദവി വരിച്ചതിലും വലിയ അതുഭൂതത്തിനു വകയില്ലല്ലോ? ഉയർന്ന ശിവകളോടുകൂടി ജാലിക്കുന്ന ആ തേജസ്വനത്തിന്റെ കണ്ഠപ്രദേശത്ത് സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയിലാണെന്ന നീചജ്വാലകളും, അരിനു പരി, കുറുന്തിരുണ്ട് മുതലുമുതലായി പറന്നു വലിക്കുന്ന ശ്വമംസുരവും, കത്തി അവസാനിക്കുമ്പോൾ അപശേഷിക്കുന്ന ശുഭ്രസ്മേയും ശിവനെ നീലകണ്ഠനും, ജടാധാരിയും, സ്പോഷിപ്പനും അക്ഷതിയ്ക്കു. നാഗത്തിന് അവരും വേണ്ട ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം ശിവന്റെ അടുത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. സോമവതയുടെ വെളുത്ത ചാറ്റം പാലും കൂടി ചേർത്ത് വെണ്മനയായി ശോഭിച്ചതിനെ ചന്ദ്രനോടു സദൃശപ്പെടുത്തുകയും കാലക്രമത്തിൽ ചന്ദ്രനെ പോലെ നാം നാമധേയം കല്പിച്ച് ശിവന്റെ ശിരസ്സിൽ അലങ്കാരമാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്തു. സോമവത അസംബന്ധവും അഭ്യോഷണത്തോടെ അനയിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ചു കള്ള, ശിവൻ വാഹനമായും തീർന്നു.

ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ അഭൂതപൂർവ്വമായ വളർച്ചയോടുകൂടി മഹാദേവനും പല പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായി. വൈദികകാലത്ത് മുഖലക്ഷണത്തിൽ വികൃതകൃതികളായ ഭൂതഗണങ്ങളാൽ പരിസേവനവും, മരതസൈന്യങ്ങളാൽ എടുപ്പിക്കും പൊട്ടുമറുത്തുവെച്ചും നിർബന്ധപ്രകാരം കോണ്ടിയിരുന്ന ഭദ്രൻ, സമൃദ്ധനും, ശാന്തനും, കൃപാവാരിധിയുമായി, ശക്യമുനിയെ അതിശയിച്ച്, ഏകനായി, സമാഹിതചിത്തനായി, സമാധിയിൽ വെച്ചിച്ച്, മനുഷ്യസാധാരണമായ ജനനമരണാദികൾക്കതീതനായി, ത്രിമൂർത്തികളിൽ ഒരാളായി പരിവർത്തിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വലമായ ഹിമാലയൻ ചേതനതപവും അസ്ഥിമയമായ യാഗസ്വരൂപവും കടന്നു മഹാ

ദേവൻ ആധ്യാത്മികലോകത്തിലേക്കു കടന്നു പോകും, ശുദ്ധാഭൈതരൂപനായി, മരണസ്വരൂപനായി, നിർഗ്ഗുണനായി, നിവികാരനായി, അഖണ്ഡബ്രഹ്മമായി, വാചാമുഗാചനായി, പരമജ്ഞാതിസ്സായി നില്ക്കൊള്ളുന്നു. ആ ശിവന്റെ പ്രകാശനരൂപമാണ് ശക്തി. അവതമ്മിൽ ചേർന്നിരിക്കാനും വ്യത്യസ്തമായി സങ്കല്പിക്കാനും സാധ്യമാണ്. വാക്കും അതിന്റെ അർത്ഥവുംപോലെയും, അഗ്നിയും അതിന്റെ ഓഹകശക്തിയുപോലെയും ശിവനും ശക്തിയും നിത്യസംയുക്തരായ ശിവൻ അർച്ചനാരിശ്വരനും തന്നെ.

ശിവൻ, രായും പകവുമായി വളഞ്ഞു വളഞ്ഞു ഇരിക്കുന്ന കാലത്തെ സപ്തമാക്കി അതിനെ അതിചംഘിച്ച് ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ദേശത്തിന്റെ സുചകമായ ഭിക്ഷകൾ വസ്ത്രമായി ഉടുത്തിരിക്കുന്നു; മൃഗീയവികാരങ്ങളെ മക്ഷികരിക്കുന്ന കള്ളനെ ചവുട്ടിത്താളി അതിരൂപി സഞ്ചരിക്കുന്നു; സർവ്വസംഗപരിത്യാഗത്തിന്റെ സുചകമായ ധവളസ്മേം സർപ്പാംഗം പുരി അസ്ഥിമാലകളണിഞ്ഞു ഭിക്ഷാംഭരഹിതയായി പതുടനം ചെയ്യുന്നു; മരണവും അതിനു ശേഷമുള്ള അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് മർത്യനെ നിത്യവും അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനും അനുശാസിക്കുവാനുമായി ശൂന്യനത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു. അനന്തരൂതനിഷ്ഠനായ ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനം ആ പരമമന്ദോതിയുടെ ലലാടംതന്നെ. അവിടെത്തന്നെയൊക്കെ മൂന്നാമത്തെ ചക്രസ്ഥം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് ലോകപാവനിയാർ കേവലസംശുദ്ധി ഗംഗയായി പ്രവഹിക്കുന്നതും.

ശിവസംബന്ധിയായ മിക്കകഥകൾക്കും ഈ വിധം അർത്ഥം സുസ്വപ്നം കാണാവുന്നതാണ്. നിദ്രാലക്ഷണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മരണാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു കണിക ഹേതുവായി കന്ദർപ്പനെ ഗോധൻ സ്പ്രീകരിച്ച് കാശാരിയായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യരുടെ ദുഃഖാഗ്രഹത്തിന്റെയും തീണ്ണമായ മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെയും പ്രത്യക്ഷദേവതയായ ഗണപതിനവനിധികളുടേയും അധിപനായ കഞ്ചേനാവും സംരൂപനാക്കൽ സാധ്യ

മല്ലാതെ വന്നപ്പോൾ മരണസ്വരൂപമായ
ശൈവാന്റെ തുടങ്ങിയതിനിടം കിട്ടി നി
ർദ്ധയമാകുന്ന ഒരു മലനിരയിൽ പൂർണ്ണ
സമൃദ്ധി അടങ്ങി. മലകളും, ക്ഷേത്ര
വും, തണിമിത്തം ജന്മമായ അഹങ്കാ
രവും, അഭിമാനവും, ഉടലെടുത്തുവന്ന ദക്ഷ
പ്രഭാവത്തിന്റെ മേൽ ശമിപ്പിച്ചു വികൃതരൂപി
യാക്കാൻ തദപ്രകൃതിയുടെ പ്രകടനമായ രാജ
രണ്ടുപേർ മാത്രം മതിയായി. കാലം എന്നതു്
പുരുഷരൂപം കൈക്കൊണ്ടു വായും പിടന്നു വി
ഴങ്ങുന്നതിന്നു വന്ന കാലന്റെ പരാക്രമങ്ങളെ ന
ശിപ്പിച്ചു മൃത്യുഞ്ജയത്വം വരുത്താനും ശിവനു്
ക്ഷിപ്രം സാധിച്ചു. സ്വർഗ്ഗം, സൂക്ഷ്മം, കാശ
നം എന്നീ ശരീരങ്ങളെ ജ്ഞാനാനുഗതിയിൽ
ശമിപ്പിച്ചു ത്രിപുരാനന്തർ തന്റെ സൂക്ഷ്മസ്വ
രൂപം മോക്ഷത്തിനു് ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഇപ്ര
കാരം നോക്കുന്നപക്ഷം പല കഥകളും നമുക്കു
കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഇങ്ങനെയുള്ള പുരാണകഥകൾ സൂക്ഷ്മവും
പരിശോധിച്ചു പരിശുദ്ധി സമ്പാദിച്ചാൽ
സച്ചിദാനന്ദമുക്തിയായി, അർത്ഥശാസ്ത്രപര
മായതായി, കൃപാസിന്ധുവായിരിക്കുന്ന ഗേ
വാൻ സ്വയം നമ്മെ വരിക്കുകയും സ്വസ്വരൂ
പം വെളിപ്പെടുത്തി തരുകയും ചെയ്യുന്നതാ
ണ്. ത്യാഗവും സേവയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന
മഹാശക്തമുക്തിയുടെ നാശമായ വേ
ദമെന്നും ഗോപസ്വരൂപപ്രാപ്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗ
ങ്ങളെന്നും നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നതുമാ
ണ്. സ്വാത്മമായുള്ളതു് പരാത്മമായും ശാ
ലീരികവും മാനസികവുമായുള്ളതു് അത്മാവി
നുവേണ്ടിയും തൃപ്തിക്കുന്ന പക്ഷം ഗോവല്ലാഭ
വും ജ്ഞാനമാവും സിദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു.
“ത്യാഗം, ത്യാഗം, ത്യാഗം” ഇതുതന്നെ മഹാ
മന്ത്രം. ഇതുതന്നെ മന്ത്രസ്വരൂപമായ മഹാ
ദേവൻ, ശിവൻ.

അക്കാലമരണത്തെ തടയുക.

ജലദോഷം, ചുമ, ഏങ്ങൽ ഇവ പിടിപെട്ട ശരീരം ക്ഷീണിച്ചു് അരോഗ്യം നശിക്കുന്ന
തോടെപ്പോലെന്ന ക്ഷയരോഗവികാസങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടി അന്തരായവങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി, തങ്കമുദകളും പ്രശംസാപത്രങ്ങളും അർപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള

ഞങ്ങളുടെ കരിംകുരങ്ങ് ലേഘം (Regd)

ഉപയോഗിച്ചു് അക്കാലമരണത്തെ തടയുക ഏകാഗ്രസംഭം എന്ന മേ
ജരദേശം പിടിപെടാതെ ഏകമന്ത്രയും ഭരതീയനയും മരിക്കുവാൻ
ഈ “ലേഘം”ത്തിന്നു തികച്ചും കഴിവുണ്ട്. ക്ഷീണിച്ചവരെ തിരിച്ചു്
ജീവാനുഗൃഹീതം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രസാദമുള്ളു് അത്യന്തമം.

റ. അങ്ങ് 1-ാം ടി. ക. പാക്കിങ്ങ്

ഭാരതവൈദ്യശാല, (Regd)

H. O. ചാവക്കുടി.

ബ്ര ബുക്കർ:- തൃശ്ശി, മേ. തുർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, അമ്പലമുക്ക്.

N. B. വി. വി. ഏപ്പാട് മെഡ്ഡലിസിൽ മന്ത്രം.

മൗനത്തിന്റെ മഹിമ.

(പി. കെ. വാസുദേവൻനായർ, ബി. എ.)

മഹത്തായ മനസ്സിന്റെ ഒരു മാസ്റ്റർക്കർമ്മം വിശേഷമെന്നു മൗനം മൗനം ആത്മമൈതന്യത്തിന്റെ അയ്യപ്പപ്രാർത്ഥന; ഐശ്വര്യപ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതിഭ; ശാന്തിയുടെ പ്രഭാശം; ചിന്താനന്ദത്തിന്റെ ചിതസ്സമുദ്രം; മൃകയുടെ മുളിശ്ശി; മരണത്തിന്റെ അനശ്വരമഹിമ. വിശ്വത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും ഉച്ചയും വിമലത്തിനും ആധാരമായി വർത്തിക്കുന്ന മൗനത്തിന്റെ മന്ത്രികശക്തി അത്യന്താധാരമാണ്. ആർക്കും അത്മമൈതന്യം നേടിയിട്ടുള്ളത് മൗനമഗ്നതയിലൂടെയല്ല മൗനത്തിന്റെ മുത്തുകളായ മുമ്പോട്ടു നോക്കി നോക്കുന്നതിൽ നിർവൃത്തിയിൽ ലഭിക്കുന്നതും മൗനത്തിലൂടെയാണ്. ബുദ്ധനും, കൃഷ്ണനും, നീലിയുമെല്ലാം മൗനത്തിന്റെ അഭയാലങ്കാരം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതധന്യവും പവിത്രവുമാക്കുന്നതിന് പക്ഷാത്കരം സൃഷ്ടിച്ചതും മൗനമായിരുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധിയും അരവിന്ദഭാഷ്യയും മൗനവൃതത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിരപരാധ പ്രാധാന്യം നിർവിവാദമല്ല! മഹാത്മാക്കളുടെ മൗനം അത്മപ്രഭുവുടേയും മനോനിർവൃതത്തിന്റെയും നിയാമകമാണ്.

മൗനം സ്വസ്ഥതയെ ഓർമ്മ അനുഷ്ഠാനം അഭ്യസിക്കുകയാണ്. പുണ്യങ്ങളുടെ പ്രകാരനമായ മൗനം പലപ്പോഴും അപൂർണ്ണതയുടെ അവശേഷിപ്പായിട്ടും വേദിക്കാറുണ്ട്. ഹൃദയത്തിന്റെ മൗനത്തിലാണ് ആശയങ്ങൾക്ക് തെളിവും പ്രഭാശവും ലഭിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉള്ളടക്കത്തിന് ഉദാഹരണം. മൗനം ഗാന്ധിയുടെ ഗവേഷണമാണ്. മൗനത്തിന്റെ പൊരുൾ ഗ്രഹിക്കാനും ഗ്രഹിപ്പിക്കാനും വൈഷമ്യമുണ്ട്. അക്കാശപോലെ അനന്തവും അലയാലിപ്പോലെ അശാധ്യവുമാണത്. മൗനികളെയാണ് കൂടുതൽ യോഗ്യരുടേതും. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ കഴിവുകൾ ചിന്തയുടെ പരിധിക്കുളപ്പോലും പലപ്പോഴും അതിർത്തിയില്ലാത്തവരും.

കൂലംപറിയ തരംഗങ്ങളുടെ ആർദ്രതകൊണ്ട് ഹൃദയങ്ങൾ ആഴമേറിയ അംബുധി പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ടോ?

മൗനം ഒരു മഹാനുഗ്രഹമാണ്. അത് വിദ്വാന് ഭൂഷണമെന്ന മാത്രമല്ല അശക്തന് ആത്മാക്ഷയം കൂടിയാണ്. കോപത്തിന്റെ കാൽപ്പാലം കാര്യം കാര്യം വേദിയിലേക്ക് ഭീകരത തടയുന്നതിനും മോന് പലപ്പോഴും സഹായമരുളുന്നുണ്ട്. യജമാനന്റെ അർഹതയോടുകൂടിയ മുൻപിൽ ദാസന്റെ മൗനം അപന് അനുഗ്രഹം തന്നെയായിരിക്കും. ഭരതയുടെ സേച്ഛാത്മകതയിൽ നെറ്റിത്തൊഴുത്ത് പൗരസ്ത്യരഹിതനായിക്കഴിയുന്ന ഒരു തോടിനോടു നിങ്ങൾ ചോദിച്ചുവോ? മൗനത്തിന് മഹാസിദ്ധികൾ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു?

മൗനം ചിലപ്പോൾ വിശ്വതാമരകളായിത്തീരാറുണ്ട്. അസുഖകരമായ പരിസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാറുണ്ട്. അനുപക്ഷണിയമായ ഒരു അവസ്ഥയിന്റെ പേരിൽ അല്ല. പണത്തിന്റെ അവസ്ഥയിനായി നിങ്ങൾ ഒരു ധനാധിപനെ സമീപിച്ചെന്നു വിചാരിക്കുക. അഹങ്കാരിയായ ആൾ നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ സമാധാനം നൽകാതെ മൗനം ഭിക്കിച്ചാൽ അതെന്തെന്ന് സഭാഭാഗമായിരിക്കും? അപരാധഭാരങ്ങൾ അവനത്രശീതമായി പലതും മൗനത്തെ അയം തോറുണ്ട്. അനുഭവം അഭിപ്പിക്കുന്നതിന് അത് സഹായകമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഏതായാലും നിഗൂഢാനുഗ്രഹശക്തിയുള്ളതെന്നു മൗനം.

മൗനം പ്രായോഗികവൈഷമ്യമേറിയ ഒരു കലയാണ്. ഭിഷ്ണുനും മൗനമാചരിക്കുന്നതിന് സാധാരണക്കാരെക്കൂടി സുതമയ്ക്കുക. കട്ടികൾക്കെല്ലാം ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു വിനോദമാണല്ലോ “മൗനമുട്ടി” അഞ്ചു കട്ടികൾ വട്ടംകൂടിയിരുന്ന് നിശ്ശബ്ദ പാലിക്കുന്നതാണ് ഈ വിനോദത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. അ

ലും ആർ മരണം ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നുവോ അന്തരം ശിക്ഷാർഹനായി കരുതപ്പെടുന്നു. വായും മുക്കും മുടിപ്പൊതിഞ്ഞു കൂട്ടികൾ മരണമായിരിക്കുന്നതിന് സാഹസപ്പെടുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. അത്മനിയന്ത്രണമില്ലെങ്കിൽ മരണം അത്ര ലഘുസാധ്യമായ ഒന്നല്ലേന്ന്?

നവോദയങ്ങളുടെ മരണത്തിന് ഒരു വശ്യതയുണ്ട്. പ്രഥമമായി വധു പലപ്പോഴും മരണത്തിൽ മുഴുകിക്കിടന്നിരുന്നു. ധൃതിയെ മരണം വരുന്ന അവളിലേക്ക് കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്നതിനാണ് അത് പ്രായേണ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതും. എന്നാൽ കാലാനുസൃതമായി ഭാവ്യവൈചമ്യങ്ങൾ വലിക്കുംതോറും മരണത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്ത്യം മോശം സംഭവിക്കാതെ നിവാരണമില്ലാതായിത്തീരും. അതു ഭർത്താവിനെ ക്രമാധികമായി ശല്യം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുവരും “ഭരണമിഷ്ടമിരിക്കുന്നതിന്” അന്ത്യശ്വാസനം നൽകേണ്ട ആവശ്യവും സംഭവിക്കാറുണ്ട്.

മരണം ആരോപനമുതലാണ്. മരണശ്വാസന്റെ മഹിമിപദത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിച്ചു മോഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന പാവുരി, വിവാഹകാര്യം ചർച്ചാവിഷയമായപ്പോൾ പിതൃജനസന്നിധിയിൽ “കേളീപങ്കജങ്ങളുടെയെണ്ണിക്കൊണ്ട്” നിൽക്കുന്നതിനെ കാളീദാസന്റെ അനുഗ്രഹമായ തുലിക എന്ന ഭാവനാമോഹനമായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്? സാഹിത്യ

കാരണം വികാരങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ശേഷം ചിന്താ എന്ന നിമിശ നക്ഷത്രമിന്നങ്ങളെക്കൊണ്ട് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ശബ്ദത്തിന് കാതുകൾ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിന് കഴിവുണ്ടെങ്കിലും ഹൃദയം കൊതിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളെ സംഭാവനയെപ്പോലെ മരണത്തിനുമുന്നെ ശക്തിയൊള്ളൂ.

അത്മരഹസ്യങ്ങളെ ഗോപനം ചെയ്യുന്നതിന് മരണത്തിനുള്ളതുപോലൊരു ശക്തിവിശേഷം മരണാനിന്ദയില്ല. സമാധാനത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടേയും മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കുന്നതും മരണം തന്നെയാണ്. വികാരത്തിന്റെ ചാലിയേറാ മെല്ലാം മരണത്തിന്റെ മണൽകിട്ടയിൽ ഏറ്റവും മുട്ടി മിതറിത്തകരുന്നു. ആത്മസാക്ഷാൽക്കരണത്തിനുള്ള ഏകാവലംബവും മരണംതന്നെയാണ്. മരണത്തിന്റെ മഹത്തായ കഴിവുകളെ മറക്കുന്നതിനും മറയ്ക്കുന്നതിനും മരച്ചുന്ന് സാധ്യമല്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തികാവസ്ഥ തന്നെ മരണമാണല്ലോ. മരണമാകുന്ന മഹാജ്ഞ വത്തിലേക്കാണ് ജീവിതനദി പതറി പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. സന്നാതനമായ ആ മരണത്തിൽ അവിത്തുമ്പേരുമ്പോഴാണ് ആത്മാവിന് ശാശ്വതമായ അനന്ദം ലഭിക്കുന്നതും. അഹോ! മരണം ഏതു അസാധ്യമോഹനമാണ്!! ശബ്ദബഹുലമായ വിശ്വത്തിന്റെ വിപര്യം പോലും മരണമുദ്രിതമായ ശാന്തതയിലല്ലേ!!!

SREE RAMA VILASAM BANK

ALLEPPEY.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും,
പ്രതിമാസച്ചിട്ടിയും നടത്തുന്നതാണ്.

Proprietor N. Rama Pai,

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

By

മീവ (കുരുക്ക)

[illegible][illegible]

രാഗങ്ങളെ ജനകരാഗങ്ങളെന്നും, ജന്യരാഗങ്ങളെന്നും രണ്ടായി വ്യാഖ്യാിച്ചിട്ടുള്ളതായി മുൻപക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. ഈ ജനകരാഗങ്ങളെത്തന്നെയാണ് സമ്പന്നരാഗങ്ങളെന്നും, മേളകന്താരാഗങ്ങളെന്നും മറ്റും വിചക്ഷിപ്പിക്കുന്നത്. ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ പര

യൂറോപ്യൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജാതിയെയാണ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വടക്കും ഇന്ത്യയിലും, നീല നദിയിലൂടെയും ചെറു നദികളിലൂടെയും പുതുനിയമങ്ങളെ 'പരിഷ്കരിക്കാൻ' സംഗതിചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

ഇനകളുന്യായവിഭജനപദ്ധതി രൂപീകരി
ക്കാൻ പദ്ധതിം അനവധിം ശ്രമിച്ചുനോക്കി
യെങ്കിലും അതിന്റെ വിജയം ചെങ്കിടമെരിയ
ടെ അത്യാത്മബലിൽ കൂടിയാണ് സാധിതമാ
യത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വപ്രിയമായ
“ചന്ദ്രദണ്ഡിപ്രകാശികയിൽ” മേളകന്താ
ന്യായങ്ങളുടെ, വിശ്വാസപ്രദമായ വിഭജന
മാണ് നാം ലഭിക്കുന്നത്.

തഞ്ചാവൂരിലെ മേന്തിപ്പുറവനായിരുന്ന
ശാവിന്ദുദീക്ഷിതരുടെ മിതീയപുത്രനും, മേ
മഹ.പണ്ഡിതനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം, അക്കാ
ലത്തു നിലവിലിരുന്നിരുന്ന രാഗങ്ങളുടെ ലക്ഷ
ണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം, “ശുദ്ധരിഷ
ഭം, ചതുശ്രുതിരിഷഭം, സാധാരണ ഗാന്ധാരം,
അന്ധാരം, ശുദ്ധമധുരം, പ്രതിമധുരം,
പഞ്ചമം, ശുദ്ധധൈവതം, ചതുശ്രുതിധൈവ
തം, കൈശികിനിഷാദം, കാകവിനിഷാദം,
ഷഡ്ജം”—എന്നീ പന്ത്രണ്ടു സ്ഥാപിതപ
ങ്ങളിൽക്കൂടി നേടാവുന്ന രാഗങ്ങളെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടു
ത്തി ചുതിയ പലതി രൂപീകരിച്ചു. അതാണ്
“72 മേളകർത്താപദ്ധതി”

ഇനി ശേഖരകർത്താക്കളെക്കുറിച്ചും മനസ്സി
ലാശേഖരമുണ്ട്. ആദാമെന്നാലാദാമെന്ന
ങ്ങളിൽ, സ്വസ്ഥാശയെ അതിന്റെ ക്രമം
സരിച്ച് കൈക്കൊള്ളുന്ന രാഗങ്ങളാണ് മന
കരാഗങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നത്. സ്വ
സ്ഥമയങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രാഗങ്ങളായതു
കൊണ്ട് സമ്പൂർണരാഗങ്ങളെന്നും ഇവയെ വി

ഭിഷാദന്റേ. ഇവയ്ക്കു ചില വ്യവസ്ഥകളും പ്രത്യേകതകളുമൊക്കെക്കൊണ്ടും. ഒരു മേളകുത്താര തത്തിന്റെ ആരോഹണാവരോഹണങ്ങളിലെ സ്ഥങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളായിരിക്കുകയില്ല. ആരോഹണം സ്വീകരിക്കുന്ന രിഷഭ, ഗാന്ധാര, മധ്യമ, ധൈവത, നിഷാദ സ്ഥങ്ങൾതന്നെയാണവരോഹണവും സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതവരോഹണക്രമത്തിലായിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രമേ അതിനുള്ളൂ. ഷഡ്ജവും പഞ്ചമവും പ്രകൃതിസ്ഥങ്ങളായതുകൊണ്ട് അവയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ മേളകുത്തായുടെ മറ്റൊരുപ്രത്യേകത, അതിൽ സ്ഥങ്ങളുടെ അവതന്തരമോ, സ്വസ്ഥങ്ങളിലേക്കെങ്കിലും ഒന്നിന്റേയോ ഒന്നിലധികമെണ്ണത്തിന്റേയോ അഭാവമോ കാണുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ആരോഹണാവരോഹണങ്ങളും വക്രങ്ങളായിരിക്കുകയില്ല. മേൽപറഞ്ഞ ധർമ്മങ്ങളുടെ ശക്തിവിജയത്തിൽ നിന്നും കടഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് ചതുർഭണ്ഡിപ്രകാശികയിലെ 72 മേളകുത്താരങ്ങൾ.

വെങ്കിടമഹിയുടെ രാഗവിഭജനപദ്ധതി ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹം 72 മേളകുത്താരങ്ങളെ ക്രമംതെറ്റാതെ പന്ത്രണ്ടു "ച

ക്ര"ങ്ങളിലായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഓരോ ചക്രവും ഒരു സമ്പൂർണ്ണരാഗങ്ങളുടെ അവകാശിയായിത്തീരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു ചക്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ.

1. ഇന്ദു	7. ജ്യേഷ്ഠി
2. നേത്ര	8. വാസു
3. അഗ്നി	9. ബ്രഹ്മ
4. വേദ	10. ദിശി
5. ബാണ	11. അഭ
6. തദ്	12. അഭിത്യ

അദ്വൈതെ അറുചക്രങ്ങളിലുൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നുമുതൽ മുപ്പത്താറുവരെയുള്ള ജനകരാഗങ്ങൾ ശുദ്ധമധ്യമത്തെയും ഏഴുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെയുള്ള ചക്രങ്ങളിലുൾപ്പെടുന്ന രാഗങ്ങൾ പ്രതിമധ്യമത്തെയും അന്നംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ധ്യാനം കൊണ്ടു് ഒന്നുമുതൽ മുപ്പത്താറുവരെയുള്ള രാഗങ്ങൾ ശുദ്ധമധ്യമരാഗങ്ങളെന്നും ശേഷിച്ചവ പ്രതിമധ്യമരാഗങ്ങളെന്നും അറിയപ്പെട്ടുവരുന്നു.

(തുടരും)

സുഖാനന്ദകല്പം.

(പഞ്ചാബ് സാഹാചിന്ദ്രി അഷ്ടാവതം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതു്)

ക്ഷയം, കര, മെലിച്ചിൽ, ഘോരം, ധാതുക്കുതം, ക്ഷൗരവു്, പ്രസവക്ഷിണം ഇവകളെ മാറി യൌവ്വനത്തെ നിവനിറുത്തുവാൻ ഈ കല്പം സേവിക്കണം. ടി ബുക്ക് ഇനം!

വി. പി. അടക്കം റാ: 4-88 രൂ. ക. മാത്രം.

ഒ രാ: ഡബ്ലിങ്ങ് ൨ ക.

മാനേജർ, ദിവ്യോഷധശാല,
മണലൂർ C. S.

ജീവിതവിക്ഷണം.

BY

(S. P.)

ശീതമേഖലാവാസികളായ എസ്.കിരോകർ.

എല്ലായ്പ്പോഴും മഞ്ഞുകൂടുകൾക്കെന്ത് മുടി കിടക്കുന്ന ഭൂമിത്തട്ട് താമസിക്കുന്ന വർഗ്ഗക്കാർ എസ്കിമോകൾ. ആ ദേശം ഉത്തരമുദ്രതീരത്തിനടുത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. കയ്യിലുള്ള ഹിമാവരണത്തിന്റെ എട്ടിട്ടി വെള്ളത്തിലാണ് ജലഭാഗത്തിലെ മഞ്ഞുകൂട്ടയുടെ കിടപ്പ്. മൂന്നാലുമെങ്കിൽ താഴ്വര മഞ്ഞുകൂട്ട ഉറച്ചുകിടക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ സമുദ്രത്തിലുണ്ട്. ഇത്രതണുപ്പുള്ള രാജ്യത്ത് മനുഷ്യർ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്കു നോക്കാം.

മഞ്ഞുകൂട്ടയിൽ ചെടികളൊക്കട്ടെ, സസ്യങ്ങളൊക്കട്ടെ വളരുകയില്ല. ആ നാട്ടുകാർ മീനും ഇറച്ചിയും തിന്നുന്നു ജീവിക്കുന്നത്; മീൻ പിടിത്തവും നായാട്ടുമാണ് അവരുടെ പ്രധാന തൊഴിൽ. യൂറോപ്പ്യവണ്ഡത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തുള്ള ഡാപ്പ് വൽറു രാജ്യത്തും, ഉത്തരമുദ്രത്തിലുള്ള ഗ്രീൻലൻറു ദ്വീപിലും ഈ വർഗ്ഗക്കാർ അധികമായി താമസിക്കുന്നു. എസ്കിമോ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പച്ചയിറച്ചി തിന്നുന്നവൻ എന്നാണ്.

ഈ ദേശവാസികളിൽ ഡാപ്പ് വൽറു കാക്ക് ഏറ്റവും ഉപകാരമുള്ള മൃഗം 'റെയിൻഡിയർ' അഥവാ ഹിമസാരം ആകുന്നു. ഈ മൃഗത്തിന് ശിരസ്സിൽ അതിഭംഗിയുള്ള രണ്ടുകൊമ്പുണ്ട്. അതിന്റെ ശരീരം ശീതജ്വല ഏർക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നീണ്ട രോമങ്ങൾക്കാണ് അത്ര നിബിഡമായി മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മഞ്ഞിൽക്കൂടി വേഗം നടക്കുന്നതിനും ഓടുന്നതിനും യോജിക്കുന്ന പാദങ്ങളാണ് അതിനുള്ളത്.

ആ ദേശക്കാർ സഞ്ചരിക്കുന്നത് മന്ത്രജിപ്ത 'സ്ലൈഡ്' എന്ന ഒരുതരം വാഹനത്തിലാണ്; ഈ മഞ്ഞുവണ്ടികളെ ഹിമസാരം ഹിമാവൃതമായ തറയിൽക്കൂടിയും, മഞ്ഞുകൂട്ട ഉറച്ചുകിടക്കുന്ന ജലാശയത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽക്കൂടിയും വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. ഉത്തര ശീതഭൂഭാഗത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ദക്ഷിണശീത പ്രദേശത്താണ് 'റെയിൻഡിയർ' ധാരാളമായി കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ മൃഗം മോന്തയും കറുപ്പു കളുക്കൊണ് മഞ്ഞുകൂട്ട കഴിച്ചുമാറി തറയിൽ വളരുന്ന പായൽതിന്നാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഈ ദേശത്തിലെ ഏകാപ്തനമായ പായൽ ആ മൃഗത്തിന്റെ ഭക്ഷ്യപദമായ ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. പായൽ ധാരാളമുള്ള സ്ഥലത്ത് ഡാപ്പ് വൽറുകാർ ശ്രമിക്കുന്നത് 'റെയിൻഡിയർ' പറ്റങ്ങളെ വളർത്തുവാൻ. ഒരുസ്ഥലത്ത് പായൽ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ, ആ ഉല്പന്നം ധാരാളമുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് അപർ താമസം മാറുന്നു. ഇങ്ങനെ പാപ്പിടം കൂടക്കൂടെ മാറുന്നുണ്ടുകൊണ്ട്, എളുപ്പം പിരിച്ചുമാറിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ സൗകര്യമുള്ള കൂടാരങ്ങളിലാണ് അവർ താമസിക്കുന്നത്. കൂടാരം ഹിമസാരം ഗത്തിന്റെ തൊലികൊണ്ടും ഭട്ടകിവന കമ്പുൾ കൊണ്ടും അവർ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു ഡാപ്പ് വൽറുക്കാരന്റെ മഞ്ഞുവണ്ടിയും അതുവലിക്കുന്ന മൃഗവും പുറത്തുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ അകത്തുണ്ടെന്നുള്ളത് തിശ്ചയംതന്നെ.

ഹിമസാരം മറ്റുപ്രകാരത്തിലും ആ നാട്ടുകാർ വളരെ ഉപകാരമുള്ള ഒരുമൃഗം ആകുന്നു. അത് പായൽ നല്കുന്നു. പാലിൽ നിന്നും പെ

ണ്ണാഹിടുകാം. അഹാരപദാർത്ഥം മരണാനുമി
ല്ലാതെവരുമ്പോൾ എസ്സീമോ ഒരു ഹിമസാ
രംഗത്തെ കൊണ്ട് അതിന്റെ തലികൾക്കു
മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ദേശവാസികൾ ഒരു
സാധനവും നിരുപയോഗമായി കളയാറില്ല.
കൂടാതെതന്നെ വാഹനങ്ങൾക്കും മാത്രമല്ല, അവ
രുടെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കും ഈ മൃഗത്തിന്റെ തോൽ
ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നു. പിശ്ശാങ്കത്തി, വാളു,
ചാട്ട മുതലായവയുടെ പിടികൾ ഈ ജീവിയു
ടെ എല്ലാം കൊമ്പുംകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയവയാ
ണ്. അതിന്റെ മജ്ജാതന്തുക്കളെ ഉടുപ്പു്,
തൊപ്പി, കാലു, തുടവരെ എത്തുന്ന ബുട്ടു് സ്
മുതലായവ തയ്ക്കുന്നതിനു് ചരടായി ഉപയോ
തിക്കുന്നു ഇതുവളരെ പ്രയോജനമുള്ള മൃഗമാ
ണ് 'റെയിൽഡിയർ'

എസ്സീമോകളുടെ സഞ്ചാരവാഹനം സ്നേ
ൽമാണല്ലോ. ആ വാഹനത്തിന്റെ മുൻഭാഗ
ത്തിനു് വളുത്തതിന്റെ മുൻഭാഗാകൃതിയാണുള്ള
തു്. ഹിമസാരംഗത്തെ കവചം അണിയിച്ചു്
വണ്ടിയെ അതിന്റെ കഴുത്തുപട്ടയോടുചേർത്തു
ബന്ധിക്കുന്നു. കഴുത്തുപട്ടയിലും കവചത്തിലും
ചെറിയ മണികൾ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കും. ഹി
രാവൃതമായ പഥത്തിൽക്കൂടി റെയിൽഡിയർ വ
ണ്ടി വലിച്ചുകൊണ്ടു് ഓടുമ്പോൾ 'കിണികി
ണി' എന്ന മധുരശബ്ദം കേൾക്കാം. കടിഞ്ഞാ
ൺവാടു് ആ മൃഗത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിലാണു്
ഫുടിപ്പിക്കാറു്.

തണുപ്പേറിയ രാജ്യത്തുള്ള ഇവർ എപ്പോഴും
ജോലിത്തിരക്കുള്ളവരാണ്. കഞ്ഞുക്കളെ ശൈ
ശവകാലം മുതൽ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ജോലി
ചെയ്യാൽ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. എഴുത്തും വാ
യനയും പഠിപ്പിക്കുവാനോ വിനോദപരമായ
കളികൾ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനോ അവർക്ക് സമ
യവും സൗകര്യവുമില്ല. ശരപ്രയോഗത്തിലും,
ശകടനിയന്ത്രണത്തിലും മറ്റും ആ ദേശവാസി
കൾ വളരെ സമർത്ഥന്മാരാണ്. കുട്ടികൾ കൂട്ടം
ചേർന്ന് കളിച്ചാഹ്ലാദിക്കാറുണ്ടു്; റെയിൽഡി
യർ കുട്ടികളുമായി ഓടിക്കളിച്ചു് സിരിക്കുന്നതു്
അവർക്കു് ഒരു പ്രധാനവിനോദമാണു്. വണ്ടി
യിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കടിഞ്ഞാൺപിടിക്കു

ന്നതിനു് പിതാവു് പുത്രനെ അനുവദിച്ചാൽ
അവൻ അതിനെ വളരെ അഭിമാനമായി കരു
തുന്നു. അമ്മരണാനിച്ച നായാട്ടിനു് പോക
ുന്നതിനു് ഓരോ ബാലനും അഭിവകാംക്ഷിക്ക
ുന്നു. വെളുത്ത രോമക്കുട്ടിയുള്ള മൃഗത്തെ വേട്ട
യാട്ടുന്നതിനു് അവർക്കു് ചിലപ്പോൾ സാധി
ക്കാറുണ്ടു്.

പെൺകുട്ടികൾ എപ്പോഴും കൂടാരത്തിൽത്തന്നെ
നേതാണു് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്. ഗൃഹകൃത്യങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നതിനു് അമ്മയെ അവർ കഴിവുള്ളിട
ത്തോളം സഹായിക്കുന്നു. കൈക്കണ്ടത്തുക്കളെ
ചമ്മനിമ്മിതമായ തുലികയിലിട്ടു്, ആ തുലിക
യെ അമ്മമാർ മുതുകിൽ തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ടാണു്
രോമിചെയ്യുന്നതു്. കൊമ്പോ മരക്കഷണമോ
കൊണ്ടു് പാചയുണ്ടാക്കി പിതാവു് ഭാരമകൾ
ക്കു് ചിലപ്പോൾ സമ്മാനിക്കാറുണ്ടു്. ആ ബാ
ലിക പാചയു് ഉടുപ്പും തൊപ്പിയും മറ്റും തോ
രോ മോമമോ;കൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കി അലങ്കരിക്കും.

ii

ഹിമസാരംഗം ധാരാളമുള്ള സ്ഥലത്തുനി
ന്നും വടക്കോട്ടു പോകുന്നോരും ശൈത്യത്തി
ന്റെ കാഠിന്യം ക്രമേണ വലിക്കും. ഹിമാവ
രണത്തിൽ കട്ടി വളരെക്കൂടുതലുള്ള പ്രദേശങ്ങ
ളിൽ പായൽപോലു ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതി
നാൽ റെയിൽഡിയറന്മാരും അവിടെ ജീ
വിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആ തീരപ്രദേശത്തി
നടുത്തുള്ള കടലിൽ കടൽനായു് (Seal) കടൽ
ക്കുതിര (Walrus) എന്നിവയും കരയിൽ ഗ്രൂവ
ക്കുതിര (Polar Bear)യും അധിവസിക്കുന്നു
ണ്ടു്. ഗ്രൂവക്കുതിര മനുഷ്യനെ ഹിംസിക്കുന്ന
ഒരു യജ്ഞമൃഗമാകുന്നു. ശൈത്യമേറിയ ഈ
പ്രദേശത്തുള്ള എസ്സീമോകൾ ദക്ഷിണഭാഗത്തു
ള്ള സ്വപ്നക്കാരെപ്പോലെതന്നെ കൂടാരങ്ങളി
ലാണു് താമസിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മഞ്ഞുകാ
ലത്തു് മഞ്ഞുകട്ടകൾകൊണ്ടു് ഗുഹപോലെയു
ള്ള ഒരു ഭവനം നിമ്മിച്ചു്, അതിൽ പാർക്കുന്നു.
ഇങ്ങനെ, മഞ്ഞുകട്ടകൾ വളരെ കട്ടിയായി മൂ
ടിയപ്രദേശമാണു് ഗ്രീൻലാൻഡു്. ഈ
ദിപുവാസികൾ ആ ഗുഹാവേനത്തിൽ ചൂടു
ണ്ടാക്കുന്നതു് ഒരു കല്ലുവിളക്കിൽ കൊഴുപ്പെണ്ണ
കൊണ്ടു് കത്തിച്ചാണു്. രാത്രിസമയത്തു് ശരീര

ത്തിൽ മിക്കവാറും വസ്യംകൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടത്തക്കവണ്ണം ആ ഭവനത്തിനകം അവർ അത്രമാത്രം ചൂട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. ആ ഭീപത്തിൽ പ്രകാശം വളരെ കുറവാണ്. വെളിച്ചത്തിനല്ലാ ചൂടിനാണ് അവർ വിളക്കു കത്തിക്കുന്നത്. ഇത്തരം ഗുഹത്തെ അവർ ഇഗ്ലൂ (Igloo) എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ഹിമനിർമ്മിതമായ ഭവനങ്ങളെ വാസനോഗ്യമാക്കി സൈപരമായും സമാധാനമായും ജീവിക്കുന്ന ഇവരുടെ ജീവിതരീതി ഉണ്ണുമേഖലാ വാസികൾക്ക് അത്ഭുതാവഹമായി തോന്നും. ഈ ഭൂഭാഗത്തിൽ ആണ്ടുതോറും മൂന്നുമാസക്കാലം, മഞ്ഞുകാലത്തു് ഏഴുപ്ലാഴ്ഷ്ഠം ഭാഗിയായിരിക്കും; അതിനു നേരെ വിപരീതമായി വേനൽക്കാലത്തു് മൂന്നുമാസക്കാലം സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുകയുമില്ല; എപ്പോഴും പകലാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ ഈ ഭൂപ്രദേശത്തെ “ജലുന്ദാത്രികം സൂര്യപ്രകാശമുള്ള രാജ്യം” എന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

ഈ ദേശവാസികളും വാഹനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാറുണ്ട്. ഇവരുടെ റെഡ്ഡ്ജ് വലിക്കുന്നതു് റെയിൽവീയർ ജല്ല; വളരെ അധികം റോമക്കട്ടിയുള്ള ഒരുതരം പട്ടികളാണ്. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഈ ശപാവു് ഇണങ്ങാത്ത ഒരു ജീവിയായെന്നു. അതിനെ അടിച്ചാൽ അതു് തരം തോക്കി അടിച്ച ആളിനെ കടിക്കുന്നത് നിശ്ചയമാണ്. മഞ്ഞുകട്ടയിൽക്കൂടി വണ്ടി വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് ഈ പട്ടിക്ക് നല്ല കഴിപ്പുണ്ട്. ഈ മൃഗം മഞ്ഞുകട്ടയുടെ മീതെ കിടന്നുമാണ് ഉറങ്ങുന്നതു്; ശരീരത്തെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രോമക്കൂട്ടം അത്ര കട്ടിയുള്ളതാണ്. മഞ്ഞുവണ്ടി വലിക്കുന്നതിനു് ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി പന്ത്രണ്ടുപട്ടിയരെ അവർ കെട്ടാറുണ്ട്. ശ്വാക്കളെ റിന്റ്രിക്കുന്നതിനു് ചാട്ടുകൊണ്ടു് അടിക്കാറുണ്ട്; ശ്വക്കളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ മുളിയും, കൂവിയും, ചാട്ടച്ചീശി മുഴക്കിയും അവയെ കൌശലത്തിൽ നയിക്കുന്നു.

വേനൽക്കാലത്തു്, ആ നാട്ടുകാർ മൃഗമേൽ നിർമ്മിതമായ ‘കയാക്ക്’ എന്ന ഒരുതരം വോട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചാണ് നാത്തുണ്ടാക്കുന്നത്. സൂര്യപ്രകാശമുള്ള അക്കാലത്തു് മഞ്ഞുമലകൾ (icebergs) അവിടെനിന്നും ഒഴുകിപ്പോകാം. വേനലുക്കാലത്തു് അവർ സാധാരണയായി വേട്ടയുപോകുന്നതു് കുടുംബസമേതമാണ്. അവർ വളരെമുറം സഞ്ചരിച്ചു് കടൽനായ് കടൽക്കുതിര മുതലായവയെ വേട്ടയാടാറുണ്ട്. അവരുടെ പ്രധാനായുധങ്ങൾ നീണ്ടകുന്തം, ചാട്ടുളി, വില്ലുമ്പും ഇവയാകുന്നു. ഉണച്ചയും ഉത്താഹവും അവരിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രകാശിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളാണു് വളരുന്നതായുള്ളതു്. വേട്ടയാടിക്കിട്ടുന്ന കടൽനായും കടൽക്കുതിരയും കൊണ്ടു് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം അവർ നിവ്വഹിക്കുന്നു. ഒരു ജലജന്തുക്കളുടെ മാംസവും കൊഴുപ്പും അവർ ആഹാരപദാർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവയുടെ തോൽകൊണ്ടു് വസ്ത്രങ്ങളും വാഹനങ്ങളും കുടിവകുളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന എണ്ണ ഉപയോഗിച്ചാണ് വിളക്കുകത്തിക്കുന്നതു്.

ശീതമേഖലയുടെ വടക്കും തെക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ജീവിതരീതി തമ്മിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ദക്ഷിണഭാഗത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് ഉത്തരഭാഗത്തു് പായൽപോലും വളരുന്നില്ല. ഇതുകൂടതും മഞ്ഞുകട്ടകൊണ്ടു മുടിയ പ്രദേശത്താണല്ലോ വസിക്കുന്നതു്. അതിശൂഭ്രമായ മഞ്ഞുകട്ടകൊണ്ടു മുടിയ ഈ പ്രദേശത്തെ ‘ശുഭ്രദേശ’മെന്നോ ‘വെളുത്ത നാടു’ എന്നൊ വിളിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി, അവർക്കു് സന്തോഷാവഹം തന്നെയാണ്. നിത്യപരിചയവും അദ്ധ്യാസബദ്ധവുംകൊണ്ടു് ഏതും അംഗീകാരമായിത്തീരമല്ലോ!

(പകർപ്പുവകാശം ലേഖകനു്)

പുതിയ കഥാപുസ്തകങ്ങൾ.

സുഹൃത്തുക്കൾക്കായ കലാവിഭാഗം. വികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വർണ്ണനാഭാവപ്രകാരം. അനുഭവസാക്ഷികളെ നിറഞ്ഞ കഥാശില്പം. ചരിത്രകോശമെന്നോ ഭാഷാപ്രയോഗം. ഏല്പാമിണിയിലേക്ക്—എസ്. കെ. ആർ. കമ്മൺസെൻ—എം പ്രധാന കഥകൾ.

അജീവനാഥം പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സേവിച്ചു കളഞ്ഞു വേരിൽ പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട ശക്തൻനായർ; ഇരുവസ്ത്ര നശിച്ചു, മാത്രമേ അനുസരിച്ചു, യാതൊരു കലരിയും മനമുറകി, നിരപരാധിയായിത്തന്നിട്ടും നിയമദണ്ഡം സ്വന്ത സന്താനത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്കായി, മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട അവൻ;.....എന്നിങ്ങനെ ഏതൊരു കലാശില്പകാരനെന്നു ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജി. പി. കെ. കടക്കുപ്പിന്റെ കഥകൾ.

അജ്ഞാതകവയിത്രി, ചേട്ടൻ, സന്യാസിനി, യാതന, സ്രീകൃഷ്ണൻ മുയിൽ, ഉമ്മാലിനി, അപരാധിനി, നഴ്സ് എന്നിങ്ങനെ കാലശൈലസ്ഥലങ്ങളുടെ സജീവചരിത്രങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കഥകൾ എൽ. ലീലാബായിയുടെ വൃ കഥകൾ.

മരകത്തിൽ പോയ പണം, യമന, വൈരനിയന്ത്രണം, ക്ഷത്രിയന്റെ അശ്വം, ഏതെങ്കിലും അനുജൻ — ശ്രീമതി സ്വപ്നകുമാരിയുടെ പ്രശസ്തങ്ങളായ കഥകൾ.

എഡ്ഗർ വാലസിന്റെ ഡിറക്ടറിയ്ക്ക് നോവൽ. സാഹിത്യകാരൻ എ. ഡി. ഹരിശർ M. R. A. S. ന്റെ രചന.

ഭാര്യ, അമ്മ എന്നീ വിപരീതശക്തികൾക്കിടയിൽപ്പെട്ട ഒരമ്മയുടെ ഒരു യുവാവ്. ക്ഷമയോടെയായ ഭാര്യ, ഭാര്യയെപ്പറ്റി പിടിച്ചതിനും മരുമകളെ പറ്റിക്കുന്ന അമ്മയെക്കുറിച്ചും, അവളുടെ പാവയായ കീഴ്വർത്തനം. ഏല്പാ മേലിയായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവലയുടെ ചലനവും, സ്രീലങ്കയുടെ കടലത്തും ചേർന്നു എഴുതുന്ന സാഹിത്യകൃതി പാവം രവി. നിഷ്കളങ്കനായ അവന്റെ ദൃഷ്ടി—

പ്രേമഭരണശാസ്ത്രത്തിന് പഠിപ്പിച്ച മരുനോ ആത്മഹത്യ? പ്രേമവും ക്രമവും—അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ദൃഷ്ടി യാതൊരു കഥയ്ക്കും വായനക്കാരൻ വിധിക്കട്ടെ.

പരാജിതനായ ഒരു പ്രേമിയുടെ ആത്മകഥാകഥനം.

മാനേജർ,

ശ്രീ നരസിംഹാചാരിലാസം ബുക്കുഡിപ്പോ,
തൂറുവർ A. O. കത്തിയതോട് P. O.

പുഞ്ചോല.

1 രൂ. 4 അ.

അശ്രുധാര.

1 രൂ.

ലീലാബായി.

1 രൂ. 4 അ.

കഥാകസുമങ്ങൾ.

8. അ.

മലബാറിയിലെ ഭൂതം.

10 അ.

അമ്മായിഅമ്മ.

(പുതിയ പതിപ്പ്)

4 അ.

അപരാധിനി.

4 അ.

പ്രേമമുദ്ര.

6 അ.

അംബുജം.

3 അ.

* അശ്വഭടൻ.

(കരോട്ട, കെ. മനോജൻ, സിനിമൽ ഫി. ഫസ്റ്റ്. സി.)

ചലനചല മദ്ധ്യവേനൽ!.....അത്യഗ്രമമായ ഉഷ്ണവും.....തൊണ്ടുവരും, ജീവജാലങ്ങൾ കിതച്ചു കൂപ്പിപ്പിടിച്ചു. വിശിഷ്ട, അന്നത്തെ ചൂട് നിശ്ശേഷമായിത്തീർന്നു. ദിവ്യകരൻ നസ്സീന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം കഴിഞ്ഞു ഏതാണ്ടു പടിഞ്ഞാറോട്ടുതു.

ചെന്തേഴുവർജീനിയ—അവിടെത്തന്നെ റോഡുകൾ, ചില വിജയവിജയങ്ങളായി, മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട ഇടയിൽ ഒരു സൈനികോദ്യോഗസ്ഥൻ, കമൗണ്ടി കിടപ്പുണ്ട്. തലയായ് ചിലിക്കുന്നത്, മടക്കിപ്പിടിച്ചു ഇടതു കയ്യുടെ പുറത്തു. തളന്നു ചാലെയുള്ള മറകളാൽ ഒരു തോക്കിനെ അല്ലോഷിക്കുന്നു. കവിതയില്ലാത്ത അ കിടപ്പും ഇടക്കിടെ സ്തബ്ധതയോടെ ശരിക്കോടെ ചേർന്നിരിക്കുന്ന, സഞ്ചിയും അതോടെ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു തെളിയിക്കുന്നു. കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പാവം പള്ളിക്കൊള്ളുകയാണ്. പക്ഷെ, ഈ വഞ്ചന അയാളുടെ ജീവിതം പോലും ഒട്ടേറെ പാൽ പശ്ചാത്താപമെന്നു ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം.

അ റോഡിനോടു ഏതാണ്ടു സാമ്യമുണ്ട്—സേനാനിയുടെ കിടപ്പ്! അതിനടുത്തു തന്നെ ഒരു ഉന്നതമായ ശ്രംഗമുണ്ട്. അത് കന്നിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള താഴ്വാരെ ദർശിക്കുന്നു. താഴെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മരങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയിൽനിന്നുമൊഴുകിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം പൊക്കത്തിലാണ്. അവർക്കു നിലകൊള്ളുന്നത്. അയാൾ ഉന്നതനോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഉന്തിനില്ക്കുന്ന പാറക്കൂട്ടത്തോടൊ.

ഇത്ര വന്യമായ മറ്റു പ്രദേശങ്ങൾ വെർജീനിയയിൽ ഇല്ലതന്നെ. അതിനാലായിരിക്കാം

അതിനെ ഒരു യുദ്ധം നോക്കാനുള്ളത്. അന്നു കായികം കാലാർപ്പമുള്ളവർ അവിടെ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. തലമുടിവസം രാത്രിയും പകലും തുടർച്ചയായി 'ചാപ്പ്' വെയ്ത് അപ്പർ അവിടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. അ രാത്രിയിൽ വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു നന്ദികേട്ട കാണിച്ച സേനാനിയെ കാവലിനു ഏർപ്പിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തും. എന്തിന് അ മലകയറി നിശ്ചയം അർത്ഥത്തിൽ അവിടെയുള്ള ശത്രുക്കളുടെ ഒരു സങ്കേതം അക്രമിക്കുവാനുള്ള സംരംഭമാണ്. അതിന്റെ പരാജയം വർദ്ധിച്ചു പ്രശ്നാധാരാതെ അടുത്തുവാക്കാൻ പശ്ചാത്താപമെന്നു വർദ്ധിക്കാം.

ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന സേനാനി കാർട്ടർഡ്രുസാണ്. 'ചെന്തേഴുവർജീനിയ'യിലെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠകുടുംബത്തിലെ ഏകസന്താനമാണ്—അദ്ദേഹം. സ്വഗൃഹം അദ്ദേഹം കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും കുറെ കാതകളെയാണ്. ഒരു സുപ്രഭാതം ഡ്രൂസിനെ അനന്ദഭരിതനാക്കി. യുദ്ധം, കോലിത്തായി. പ്രശാന്തതയോടെ അദ്ദേഹം പിതാവിനെ സമീപിച്ചു.

ഡ്രൂസ്—അച്ഛാ! 'ഗ്രാഫ്റ്റനി'ൽ ഒരു കിടപട്ടാളം വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. അത് അതിൽ ചേരുന്നവനാഗ്രഹിക്കുന്നു!

അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു നോട്ടം. പിതാവിനൊപ്പമുള്ള അദ്ദേഹം പുതുതന്റെ നേക്കു നോക്കി. അല്പസമയത്തെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ഉപദേശസൂചകമായി പറഞ്ഞു—കാർട്ടർ നീ പോകുക പക്ഷെ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും നിന്റെ കർത്തവ്യപഥത്തിൽനിന്നും അങ്ങോട്ടും വ്യതിചലിക്കരുതെ പ്രവർത്തിക്കുക. ചെർജീനിയയ്ക്കു നീയൊരു വഞ്ചനയാണ്. എങ്കിലും അത് നിന്റെ അഭാ

വത്തിലും ശ്രേയസ്സുമായിത്തന്നെ പരിവർത്തിതം. ഈ യുദ്ധാനന്തരം നാം ഇരുവരും ജീവനോടിരിക്കുന്നപക്ഷം വീണ്ടും സമ്മേളിക്കാം. നിർമ്മ, ഇതാ വളരെ വിവരമായിരിക്കുന്നു. അ പുണ്യവതിക്ക് ഇനി, അധികനാളുകൾ ശേഷിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എന്തിനോ യോഗ്യമുണ്ട്. തന്മൂലം ഈ സമയം വളരെ വിവരമായിത്തന്നെ എന്റെ ധാരണ. പക്ഷെ നിന്റെ മാതാവിന്റെ സൈന്യം കെട്ടത്താതിരിക്കേ ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്.

കാർട്ടർ ഏറ്റവും വ്യക്തമായോട പരാതിയെ വന്നു. സൈന്യസേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ ധീരോത്തമന്മാരായോട മുന്നിട്ടു പുറപ്പെട്ട സാഹിമാനം അഭിവാദനം ചെയ്തു.

ജഗദീശ്വരന്റെ ശ്രേയസ്സായ അനുഗ്രഹം കാർട്ടർ തഴുകുകയെന്ന ചെയ്തു. അയാളുടെ സേവനം അസുതർഹമായവിധം അദ്ദേഹം അതിശയിപ്പിച്ചു. അതിനാലാണ്—“ഒട്ടു പോസ്റ്റ്” സൂക്ഷിക്കുകയെന്ന ഏറ്റവും ഭാരമേറിയ ചുമതല, അയാളുടെ ചുമലിൽ വീണു. ഉറക്കത്തോടുകൂടി, ക്ഷീണമാണ് അയാളെ കൂടുതലാക്കിയത്. ഏതാ ഒരു ദുർദ്ദൈവത അസഹ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. മനസ്സാക്ഷിയാകുന്ന പെരുവിൽ അ കണ്ണുകളിൽ കൊണ്ടു. തലിതിരിയ്ക്കി തെളിയുന്നതും കണ്ണുതുറന്നു.

ഒരു കലാകാരൻ തന്നോടുകൂടി അസാധ്യതയാണ്, കാർട്ടർ—അ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വീക്ഷിച്ചത്. ശുന്യമായ അകാശത്തിലേവിടെയും നീലിമ പരന്നു. ഉന്തി മലമുകളിൽ നിന്നു പറ്റ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ മുകളിലായി നിശ്ചേഷ്ടനായ ഒരു കരിര. അതോ രോമം അകിന്റെ പുറത്തിരിപ്പുണ്ട്—ഒരു പടയാളി. ഒരു ഗ്രീക്കുദൈവത്തിന്റെ ഉദയമുണ്ടെന്ന് പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ തോന്നും! അതിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ താഴ്ന്നുവെക്കുന്നില്ലാത്തുണ്ട്. ഒരു ശത്രുവിനെക്കണ്ടു് ഒരു കൂട്ടം പട്ടാളം അടുത്തുവരുന്നുണ്ട്.

ഒരു നിമിഷത്തേക്കു് കാർട്ടർ പരിഭ്രാന്തനായിത്തീർന്നു. ഒരു യുദ്ധപോലും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കിടന്നുപോയ പാവം തന്നെ. ശുക്രൻ നിറഞ്ഞ പടയാളികളുടെ കയ്യിൽ നിമിത്തമാക്കിയോടുകൂടി ഒരു ശിക്ഷകവാചിശ്വരന്റെ നിർമ്മാണമായിരിക്കുമെന്നു ശങ്കിച്ചു. അപ്പോൾ കാണായി കരിര മുന്നോട്ടു വന്നു. അ പടയാളി വീണ്ടും ചലനമില്ലാതെ അതിന്റെ പുറത്തിരിപ്പുണ്ട്. ഡ്രൂസ്, തോക്കു ശത്രുവിന്റെ നേക്കു ചൂണ്ടി. ക്ഷീണിതനായ കാവൽക്കാരനെ അശേഷം കണ്ടു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്തൊ മന്ത്രിച്ചു? അതിൽ എന്തൊ നിഗൂഢമായ ചരമമുണ്ടു്.

കാർട്ടർ ഡ്രൂസ്,—ഒരു നിമിത്തം സമയത്തെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. അയാളുടെ കരങ്ങൾ അയ്യധങ്ങളിൽനിന്നു വേർപെട്ടു. തല കീഴോട്ടു താണു. അത് പ്രകൃതിയെപ്പോലുള്ള പച്ചവീടായിത്തീർന്നു. വികാരപരവശ്യത്താൽ അ യോഗ്യമായ വാടിത്തളർച്ചയായി. മോഹാശ്വതനായി കുറച്ചു സമയം കിടന്നു.

അ കണ്ണുകൾ ചിമ്മി നോക്കുകയായി നിശ്ചയിച്ചു. അ കരങ്ങൾ കർത്തവ്യമോടുകൂടി അയ്യധങ്ങൾ അണിഞ്ഞു. അയാളുടെ ഹൃദയവും കണ്ണുകളും ഒന്നുപോലെ തെളിഞ്ഞു മിന്നി. മനസ്സാക്ഷി ഏതോ ഉപദേശിക്കുവാൻ അകാശം കേൾപ്പു. ഒരു ശത്രുവിനെ എതിരിട്ടു തോല്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷെ അയാൾ അവിടെനിന്നു മറഞ്ഞുപോകാ എന്തൊരു ഭീതി!

അ യോഗ്യവിന്റെ കർത്തവ്യമെന്നെന്നുള്ളതു് സുവിദിതമാണ്—മുന്നറിയിപ്പോ, അല്പാത്മികമായ ഒരുക്കം, അത്ഭുതശക്തിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ഇവയ്ക്കായുള്ള സമയമോ കൊടുക്കാതെ മൃത്യുവിനിമയം അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ അയാളു ചെയ്തില്ല. അശാസ്ത്രപരമായ സേനാനി അപകടത്തിലായില്ല കാർട്ടർ, മണ്ണുള്ളതായ പ്രകൃതിയുടെ മൗനീയതയിൽ മതിമറന്നുപോയിരിക്കണം. ഡ്രൂസ് അ വായുസമുദ്രത്തിലൂടെ അടിച്ചിരിക്കുന്ന നോക്കി. അ പുൽമേടുകളിൽ സേനാനികളും അശേഷമാകും നിരന്നിട്ടുണ്ട്. കുറച്ചുസമയത്തിനുശേഷം, അവർ ഒരു

പൊയ്യയുടെ തീരത്തു വിശ്രമാന്ധം വിഹരിക്കുന്നു. ഒരു സൈന്യാധിപന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് അവരെ അയച്ചിരുന്നത്. ആ ദൃഷ്ടികൾ വീണ്ടും തിരിമുക്കളിലേയ്ക്കു തന്നെ. ധീരനായ കാട്ടർ, തന്റെ തോക്കു കത്തിയെ പക്ഷ്യപ്പെടുത്തി പ്രയാഗിച്ചു. അയാളുടെ സ്തുതിപഥത്തിൽ മുഴങ്ങി—“എന്തുതന്നെയായിരുന്നു നിന്റെ കർത്തവ്യപഥത്തിൽനിന്നും അണുപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുക”—പിതാവിന്റെ വാക്കുകൾ!—അദ്വൈതത്തിൽനിന്നു വാർത്തയെ ശ്രദ്ധയായ സന്ദേശം! അനിർവചനീയമായ രോഗാധാസം അയാളെ തലോടി. ആ പല്ലകൾ ചേർന്നുണർന്നിരുന്നു. സിരകൾ, കുട്ടികളുടെതുപോലെ നിശ്ചലമായി നിൽക്കുന്നു. യോ: അയാളുടെ മംസപേശിയെപ്പോലും സ്തർശിച്ചിട്ടില്ല. ശ്വാസോച്ഛ്വാസരീതിപോലും ക്രമീകൃതമായിത്തീർന്നു. കൂരിളിട്ടിൽ കൊല്ലുന്നെന്നു പോലെ, കർത്തവ്യമാകുന്ന ചൈതന്യം അയാളിൽ പാഞ്ഞുകയറി.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഫെഡറൽ വകുപ്പിലെ, ഒരു സഹോദരനായ സൈനികോദ്യോഗസ്ഥൻ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി മലയ്ക്കരികിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉന്തിത്തള്ളിനില്ക്കുന്ന പൈശാചികമായ മലയിലേക്കു നോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അത് നീലാകാശത്തെ, എവിടെയോ സ്തർശിക്കുന്നില്ല, എന്നൊരശങ്ക! അപ്പോൾ കാണാം അതിശയകരമായ ഒരു കാഴ്ച.....സാഹസികനായ അശ്വമേധന്റെ! യോഗ്യതയോടെ അയാൾ ചിറകുടേ ഞെടിവച്ചുപോയി.

സർവ്വസൈന്യാധിപന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ്,—അ സവാരിക്കാരനെക്കൊണ്ടുവേർതിരിച്ചു തോന്നിപ്പോകുന്നത്. കടിയൊന്നിൽ ദുഃഖനിലയെത്തോടെ പിടിയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മുടിയിട്ടില്ലാത്ത ശിരസ്സിലെ രോമങ്ങൾ, കണ്ണിമുടിപോലെ വായുവിമുഖ്യമുണ്ട്. വലംകൈ കത്തിയുടെ ശരീരത്താൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ തുരഗത്തിന്റെ ശമനം വീക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, ഓരോ ചുവടുവെയ്പ്പും വായുവിന്റെ ശക്തിമന്തമായ സമ്മർദ്ദം ഒർശിക്കാൻ കഴിയും! മുന്നോ

ട്ടുപാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും ആ കാലുകൾ ചിത്രത്തിലെഴുതപ്പെട്ടപോലെ കാണപ്പെട്ടു.

ഒരു ഭീമാകാരമായ ‘അപ്പോളോ’ പോലെയുള്ള അശ്വമേധനെക്കുറിച്ച് സേനാനായകൻ സ്വയം വിശ്വസിക്കുവാൻ പോലും യത്നം. വികാരങ്ങൾക്കതീതനായ അയാൾ സ്വന്തം കാലുകളെപ്പോലും അവിശ്വസിച്ചു. വഴുതി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ഗംഭീരസ്വന്തം ആ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ കേൾക്കുവാൻ. പക്ഷെ മറന്നുപോയി. അപ്പോളോയെപ്പോലെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്ക്,—ഒരു ഗംഭീരമായ ബീജസേവനം ആയിരുന്നു. അയാൾ ചിറച്ചുപോയി. പെട്ടെന്നു നേരെ നോക്കി കാണുന്നതുപോലെ കഴിവുകളെ ക്രോഡീകരിക്കുവാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. ശബ്ദംകേട്ട സ്ഥലത്തെ പക്ഷ്യമാക്കി, അവിടെയോടി. ആ ശ്രമം വിഫലമായെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാം! അയാളുടെ ഭാവന വല്ലാതെ നോക്കിത്തന്നു. (Aerial Cavalry) വൈമാനികക്കുതിരപ്പടയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ പ്രകടനം, ഒരു രോമഹർഷംകൊണ്ട് അയാളെ മുടി. അരമണിക്കൂറുകഴിഞ്ഞു സേനാധിപൻ ക്യാമ്പിലെത്തി. അയാൾ സമർത്ഥനായ ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തോടുകൂടിപ്പോലെ വാർത്തയെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുകയോ അയാൾക്കിപ്പുറമല്ല! സങ്കേതത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ‘കമാൻഡർ’ ചോദിച്ചു—സ്വേഹിത, ഇപ്പോൾ വിശേഷവിധിയായി നിങ്ങൾക്ക് യല്ലതും കാണുവാനിടയായോ?

അയാൾ:—മലയുടെ തെക്കേച്ചരിവിലേക്കു വഴിയൊത്തു മില്ലുതന്നെ!!

അതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതലറിവുള്ള സേനാനായകൻ പുഞ്ചിരിച്ചിട്ടു.

വെടിവച്ചശേഷം, തോക്കു വീണ്ടും നിറച്ചുകൊണ്ട് കാർട്ടർ കാവലാളായി. കഴിഞ്ഞുപോയതിന്നിടുകഴിഞ്ഞു. ‘ഫെഡറൽ’ സൈന്യത്താലെ,—ഒരു ‘സർജിയൻ’ പ്രയാസപ്പെട്ടു വെടിമരിച്ചെന്നു, അയാളെ സമീപിച്ചു. ഡ്രസ്

വിദ്യാത്മികളോട്.

ഗംസിജി.

കൽക്കട്ടയിലെ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാത്മികളോടു മഹാത്മാഗാന്ധിയെ പ്രസംഗത്തിൽ വിദ്യാത്മികളുടെ കടമകൾ ഇന്നതെന്നു പ്രത്യേകം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

1. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ വിദ്യാത്മികൾ സന്യാസികളെപ്പോലെ ജീവിക്കണം.

2. വിദ്യാത്മികൾ നിഷ്കൃഷ്ടമായ ശിക്ഷണത്തിനു വിധേയരായിരിക്കണം.

3. വിദ്യാത്മികൾ വിവാഹം ചെയ്യാതെ, സുഖഭോഗങ്ങളിൽ മുഴുകുകയോ ചെയ്യരുത്.

4. മദ്യമോ അതുപോലെയുള്ള സാധനങ്ങളോ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

5. വിദ്യാത്മികളുടെ ജീവിതം അത്മസൗമനത്തിന്റെ മാതൃക ആയിരിക്കണം.

6. വിദ്യാത്മികൾ അവർക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള അച്ചടക്കത്തിൽ ഇളകാത്ത മിഴിയോടും പക്കനാത്ത മനസ്സോടുംകൂടി ഉറച്ചു നിൽക്കണം.

കിരിഞ്ഞുനോക്കുകയോ, തലയറക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതേ രീതിയിൽതന്നെ കിടന്നു.

സർജിയൽ—നിങ്ങൾ ഡെടിവച്ചില്ലേ?

ഡ്രൂസ്—വച്ചു... ..ശരി!

സർ—എന്തിനെ?

ഡ്രൂസ്—ഒരു കുതിരയെ! അത് ആ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന പാറയിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് ചിട്ടയുണ്ടാകയാണെന്നു നോക്കുമവമുകളിലേക്കു പോയിരിക്കാം.

സുസ്കന്ധമായ ആ വടനം വിളറി. എന്തെങ്കിലും പ്രകടമാക്കുന്ന രേഖകൾ തെളിഞ്ഞുപോയി. പക്ഷെ അവയൊന്നും അമർത്തിക്കൊണ്ടു, മുഖം കിടിച്ചു. സംസാരത്തിന്നു വി

രാമമിട്ട. 'സർജിയൽ'ന മനസ്സിലായില്ല കുറച്ചുസമയം പീണ്ടും കഴിഞ്ഞു.

സർ—ഡ്രൂസ്—ഇങ്ങനെയോ? സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതെങ്കിലും ആ അശ്വത്തിനുമുമ്പണായിത്തന്നെങ്കിൽ ഉടനെ അറിയിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ ഉപദേശം അതു ശരിയോ?

ഡ്രൂസ്—ഉവ്വ്.

സർ—അതേ?

ഡ്രൂസ്—എന്റെ പിതാവു്!!!

സർ—അയ്യോ, കൊള്ളാം.

ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തിനുശേഷം അയാളു വിടങ്ങിനീക്കം നടന്നുമാറുന്നു.

മാറ്റപത്രങ്ങൾ.

സന്ദർശകൻ

ഡി, ഫ്രീമൺസ്കൂരിൽ, മുംബൈ,

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ അതിൽ നിന്ന് വളരെയൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കണം.

മെൽവിറസ്.

ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ചിരിക്കാൻ ഇടവരാത്ത ദിവസം മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നിഷ്പ്രയാജനമായ ദിനമാത്രം.

ചാംഫർട്ട്.

നമുക്കുണ്ടാകാറുള്ള പശ്ചാത്താപമധികവും നാം അങ്ങിനെയൊരു തെറ്റായെടുപ്പോടല്ലെന്ന ചിന്തയിൽനിന്നുണ്ടായതല്ല; നാം ചെയ്തതെന്തിനു പകരം വല്ല അപകടവും വന്നെങ്കിലോ എന്ന ഭയമാണ്.

ഡെറിച്ച്ഫോഴാർഡ്.

സൗഹൃദം എന്നത് പരസ്പരശ്രീതിമായ ഒരു സംഗതി മാത്രമായും— അന്യോന്യമുള്ള ഒരു കൈമാറ്റം—ഒന്നു വലിക്കാൻവേണ്ടി മറ്റൊന്നു കൊടുക്കുക.

മിക്കവാറും ഒരു കാര്യത്തിൽ നന്ദിക്കാണെന്നത് അന്ധരിൽ നിന്ന് അതിൽ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും വലിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്താലാണധികവും.

ഫോഴാർഡ്.

ഉത്തമനായ ഒരാളുടെ പിൻഗാമിയായാൽ അയാൾക്കുള്ളതിൽ ഇല്ലാത്ത യോഗ്യതയുണ്ടായാലേ പറയാം.

വിസ്മയംകൊണ്ടു കാണുന്നതാണ് പഠനവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പച്ച പിടിച്ചു കിടക്കുക.

ഗ്രാൻറ്ഡാം.

അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുകയോ ഇല്ലാത്ത ചെറുപ്പത്തിൽ എടുത്തു ചാടുകയോ ചെയ്യാത്തവനാണ് ഉത്തമൻ.

ചോപ്പനാർ.

സൗഖ്യം എന്നു പറയുന്നത് അത്ര ചില്ലറക്കാര്യമല്ല. അത് നമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടാൻ കറുപ്പിനും വിഷമമുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റൊരാളിൽ അതു കാണാൻ വിഷമമില്ലതാനും.

ചാംഫർട്ട്.

സകലമോഹം എഴുതാൻ കഴിവുള്ളവൻ ഹൃദയത്തെയും യുക്തിയെയും ഏറ്റവും സൗഹൃദപരമായ ബന്ധത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയും. ഹൃദയം യുക്തിയെ ചുട്ടുപിടിക്കുന്നു. അതിനപകരം യുക്തി അതിനെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കാൻ അതിന്റെ കനൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

റൂസ്സോ.

കാര്യത്തിൽ കഴിവില്ലാത്തവരും എന്നാൽ അതിനുവേണ്ടി എടുത്തുചാടുന്നവരാണ് ഏറ്റവും അപരിചിതരും.

ഫെർഡി.

ഒരു ദുർബ്ബലശിസ്റ്റിന് കൂടുതൽ വലിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബ്ബലവും കാണാനുള്ള അത്യധികമായ സന്നദ്ധതയാണ്.

ലിഡൽബർഗ്.

നിങ്ങളും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിക്കണമെന്നതിൽ അതിൽനിന്ന് വളരെയൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കണം.

ചോപ്പനാർ.

മനുഷ്യർ സംതൃപ്തരായി തങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിൽകാണുന്ന മിക്ക കന്യകകളും കൂടാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു.

പാസ്റ്റർ.

അത്യുത്തമചിന്തകളുടെ ശാശ്വതീകരണമാണ് സാഹിത്യം.

എമേഴ്സൺ.

നിങ്ങൾക്കു് അറ്റാക്കം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കി
ൽ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളവരുടെ ഉത്തമഗുണ
ങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തിക്കുക; ഉദാഹരണ
ത്തിൽ ഓരോരുടെ ചൈതന്യചിരദൈവം, വേറൊ
രാളുടെ വിനയം, മൂന്നാമന്റെ ഉദാഹരണ ഭയം.
അരുവിയസ്.

പലതിൽ ശാസ്ത്രാനുസാരിയും ചൈതന്യ
ത്തിൽ വിവേകപൂർവ്വവും ഉദ്ദേശത്തിൽ പരോപ
കാരപരവുമായ ആധുനികസംസ്കാരത്തിന്റെ മ
ഹത്തായ ആചാര്യം അർപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഉ
ള്ളിൽ വളർത്തുവാൻ ഉപയുക്തമായ പ്രോണാശ
കരി കണ്ടുപിടിക്കുകയാണു്.

മെർവി.

ഒരു നല്ല പുസ്തകം അറമണിക്കൂർ വായിക്ക
ുന്നതുകൊണ്ടു് ആശ്വാസമടയാത്ത യാതൊരു
വേദനയും ദുഃഖവും അറ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.
മോണ്ടെസ്കൂ.

ജീവിതമാണു് ഏറ്റവും വലിയ വിദ്യാഭാ
വക.

ഒരു മഹാൻ.

(തുടരും)

വാങ്ങുവിൻ!

വായിപ്പിൻ!

തിരുവല്ലാ മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥലപുരാനം കേന്ദ്രമാക്കി
സ്വതന്ത്രമായി രചിച്ചിട്ടുള്ള

ശ്രീവല്ലഭചരിതം

ലഘുകാവ്യം.

വിമല 10 ന്നൊത്തം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, വിദ്വാൻ, വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി, M. R. A. S.

തൃക്കലശ്ശേരി, തിരുവല്ലാ A.O. & P.O.

കവിനകളായ കന്യകകൾ—പുലാപിതാക്കൾ—സംസ്കാരസമ്പന്നരായ യുവാക്കൾ—വിടാധീന
യിൽപ്പെടാനിടവരുന്ന സാധുയുവാവികൾ—സന്തോഷനിഷ്ഠയായ അതിചാരികളായ അവിവേകികൾ
തുടങ്ങിയ ആരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ട, നാടകവേദിയിലെ നന്നൊരു നാടകം

— സപ്രഭ —

ശ്രീമാൻ മുൻപി വരുത്തിയ ഏഴാമിയതു്.
വിമല 1.

3-ാംവരിപ്പു് അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
മാനേജർ, വി. വി. പ്രേസ്സ്—കോല്ലം.

ഗ്രന്ഥവിമർശം.

ലീലാഞ്ജലി

By

കമകര, എൽ. വിശ്വനാഥൻ.

വിഭാഗം 1 ക. 4 ന്.

ഇക്കാലത്തു ഒരു കവിയാകാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വരികൾ എഴുതി എഴുതുന്നതോ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയാകും. പ്രസിദ്ധി നേടുകയും കവികൾ പെരുകുകയാണ്. എന്താൽ ചെറുകഥ എഴുതുകാർ അത്ര വലിച്ചിട്ടില്ല. കഥയാകയാലും ചിത്രവൈവിധ്യവും വ്യക്തമാക്കേണ്ട ചുരുക്കം എഴുത്തുകാരനുണ്ട്. കാലാനുസൃതം പുരോഗമിക്കുന്ന കൈരളി ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തെ കൂടുതൽ താലോലിക്കുന്നുണ്ട്, വാസ്തവം. കവിതയെക്കാൾ കഥകൾ സാമാന്യവായതെന്തെന്തെല്ലാമെഴുതുന്നതെന്തെല്ലാം. പ്രത്യേകം ചില ചിട്ടകളായി പരിചയിച്ചവർ നല്ല കവിതയാവാം ഉണ്ടാകും. സാങ്കേതികാവരണങ്ങൾ കറയുകയാൽ, ജീവിതമനുഭവത്തിൽ ഓളംചെറുത്തു നോക്കുന്നവരും ചെറുകഥകൾ മാത്രം നോക്കുന്നവർ ഇപ്പോഴുണ്ടെന്നു എന്താണുതെറ്റു്?

അനൗപജനത്തിന്റെ അകംകവിഞ്ഞ അന്തരംകയുടെ പിന്നിൽ ഇതാ ഒരു കൊച്ചുനമ്മളിൽ ഒരു “ലീലാഞ്ജലി”യുമായി നിവരുകയുണ്ടു്. “ജീവിത”പ്രകാശത്താൽ കൈരളിയുടെ സവിശേഷസ്വഭാവത്തിന് പാത്രീഭൂതമായ ഒരു കഥാഭാഗം. അ അനുഗൃഹീത തൂലികയുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ ഇന്നത്തെ പ്രസിദ്ധവാരികകളിലും കാണികളിലും നടന്നുചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സാഹിത്യവിചാരകളെപ്പോലെയുള്ള മനോജ്ഞകന്മാരുടെ ഇടം അഞ്ജലി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു്. സ്വകീയനാമമുദ്രയാൽ അലംകൃതമായ ഗ്രന്ഥനാമം സുതാര്യസുന്ദരം. “അജ്ഞാത കയറിതി” “ചെട്ടൻ” “സന്യാസിനി” “മാ

തന” “സ്രീകൃഷ്ണന്റെ മുയിൽ” “ഉന്മാദിനി” “അപരധിനി” “നാഴി” ഇങ്ങനെ വനിതാഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടിയ എട്ടു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹരണം. “അജ്ഞാത കയറിതി”യേയും “ഉന്മാദിനി”യേയും അകറ്റിനിർത്തിയാൽ ബാക്കിയുള്ളവ ഒരേപോക്കിയിൽ നില്ക്കും. സ്രീസമുദായത്തിന്റെ തലയിൽ സ്വതന്ത്രനെന്നഭിമാനിക്കുന്ന പുരുഷൻ അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന അനാചാരങ്ങളുടെയും അപരാധങ്ങളുടെയും നേർക്കുള്ള കഠിനമായ വിരോധം കാമികയുടെ ഹൃദയത്തെ മമിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം വരും ഭാവനയോ ഇതിൽ പ്രചോദന നൽകിയിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞേക്കാം. അല്ലാത്ത ഒരു അച്ചിൽ ഇത്തരം കഥകളെ വാങ്ങേണ്ടവനായി ഒരു കലാഹൃദയം പിയ്യുകയില്ലായിരുന്നു. കഥകളെല്ലാം വിചാരിതമകങ്ങളാണ്. ശോകാത്മകകഥകൾക്കുള്ള പ്രമാണ്യം കാമിക പ്രഥമകഥയിൽത്തന്നെ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. “ഏതു കാരണമോ രാഗിണിയുടെ കവിതകളിൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ടതു് ശോകാത്മകതയാണെന്നു്. ഒരുപക്ഷേ ലോകജീവിതത്തിൽ ആ കവയിത്രിയുടെ ഇളംതുലികയ്ക്ക് മിക്കവാറും കാണേണ്ടിവന്നതു് അവയെന്തായിരിക്കും. എന്തിനെന്നും ആ ശോകഗീതങ്ങൾ തികച്ചും ജീവിതാശ്വാസങ്ങളെയാണ് കുറിക്കുന്നതു്.” ഏതായാലും ലോകത്തെ പരിവർത്തനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിന് പ്രസാദത്തോടുകൂടി വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് കഴിവുള്ളതെന്ത പരമാർത്ഥം മറയ്ക്കാവുന്നതല്ല.

വ്യാപകമായ നിരീക്ഷണത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തം ചില കഥകളിൽ അസംബന്ധങ്ങളുടെ കർശകൾ വീണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു് പാത്രസൃഷ്ടിയിലും പരിണാമഗുപ്തിയിലും ഗ്രന്ഥകർത്താജ്ഞാനം അവിശ്വസ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നീണ്ട കഥാഭാഗങ്ങളെ ഗുളികകളാക്കി ചുരുക്കിയ വാക്യങ്ങളിലൂടെ വായനക്കാർക്ക് നഷ്ടം നേടേണ്ട. നൽകാൻ ശ്രമിതി വളരെ വള

ഈ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സസന്തോഷം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാക്യങ്ങൾ ചെറുതെങ്കിലും അവയൊരു പുതുതായും അസ്വാഭാവികതയും ഉണ്ടെന്നു് അതും സമ്മതിക്കും. സന്ദർഭാനുസാരം അർത്ഥസമാപനവും സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ചായനക്കാരെ മുഷിപ്പിക്കുക എന്ന ദോഷം ഒരു കൃതിയേയും ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഓരോകഥയേയും കൂലങ്കുപ്പമായി വിമർശിക്കുവാൻ പരിമിതമായ പത്രപംക്തി അനുവദിക്കാത്തതിനാൽ ഏതാനും വാക്കുകൾക്കൊണ്ടു് എല്ലാറ്റിനേയും സ്പർശിച്ചുപോകാമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. അത്തരംതകുപ്പിനിശ്ചിതമാണല്ലോ അദ്വൈതകഥ. ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ കരാളഭംഗംകളിൽ അമർന്നു കവ തകരുന്നതാണു് ഇതിലെ ഇതിവൃത്തമെങ്കിലും. കഥാമായ ജീവിതമാണു് ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം വണ്ണമുള്ളും സഭാഷണങ്ങളും മറ്റും സ്വാഭാവികതയുടെ തലിനിറം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

“പരീക്ഷിക്കിനി രണ്ടു് സമയമുള്ളതു്.”

“എന്റെ ജീവിതം ഉത്തരമില്ലാത്ത ഒരു പരീക്ഷയാണു് സോദരി!”

ഒരു തകന്ന ഹൃദയത്തെ നാലഞ്ചു് അക്ഷരങ്ങൾക്കൊണ്ടു് സരസമായി വർണ്ണിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. “കവയെ” കവിതയിൽ മാത്രം രാഗിണിയാക്കിയതുകൊണ്ടു് പുരുഷന്മാരെ ശബ്ദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്രി അസംതൃപ്തയാകുന്നുണ്ടാവാം.

“ചേട്ടനി”ൽ രണ്ടു് ഹൃദയങ്ങളാണു് പൊന്തിവരുന്നതു്. ഒന്നു് ലൗകികകാര്യങ്ങളുടെ പെരുപ്പത്തിൽ പൂർണ്ണബന്ധങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുന്ന പുരുഷന്റെ ഹൃദയശൂന്യത; മറെറൊന്നു് അനാശാസ്വമായ വിവാഹവിധികളാൽ സ്ത്രീലോകത്തെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്ന അന്ധമായ സമുദായനീതി. ഈ രണ്ടു് ദൃശ്യങ്ങളും അകലുകമായ വിധത്തിൽ കഥാകഥാ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കാമുകന്റെ ഹോട്ടോവച്ചിരുന്ന ചെറുപെട്ടി ഓരോരുടെ ശവശരീരത്തോടു് ഘടിപ്പിച്ചതു് അത്ര പററിയില്ല. പ്രേമത്തിന്റെ പാരമ്യത്തെ കാണിക്കുവാൻ അതു് പര്യാപ്തമാണെങ്കിലും സംഭാഷണയുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിട്ടെങ്കിലേ അതിൽ വായനക്കാർക്കു് രസിക്കുവാൻ സാധിക്ക. രണ്ടു് ഹൃദയങ്ങളുടെ മരണംകണ്ടു് മുടിച്ച് മുർച്ഛനം

വയറാധിക്കുന്നതായ തോന്നു്—ബാലകൃഷ്ണപിള്ള—അങ്ങനെയൊരു ഫലസൃഷ്ടി കണ്ടെങ്കിൽ അത്ര തുറന്നുനോക്കാതിരിക്കുമോ? തുറന്നുനോക്കിയാൽ അത്ര ശവത്തിൽ വച്ചുകെട്ടുവാൻ അനുവദിക്കുമോ? അഥവാ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തന്നെയും ശവം ഉലഞ്ഞു് പെട്ടി നിവർത്തുവീണു എന്നു പറയുന്നതു് അസംഗതം. ജഡം ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നവർ വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നവരെ സാധാരണ ശൗനിക്കാറില്ല. ഒരു ഇരുണ്ട ഒത്ത മനോഭാവത്തോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നടന്നു പോകേണ്ട ഉള്ളു. ഒരുപക്ഷേ അല്ലമാനവത്താൽത്തന്നെയും ശവത്തോടുചേർത്തു ഭ്രമമായി ബന്ധിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന പെട്ടി തറയിൽ വീഴാനിടയില്ല പോകട്ടെ, ചുട്ടുകാട്ടിലേക്കു ശവം കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെയും ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാകുന്നില്ല നാട്ടിൻപുറത്തുവെച്ചാണു് മരണം നടക്കുന്നതു്.

“സമ്പ്രാസിനി”യാണു് അടുത്തതു്. മേയ്ക്കുത്തിയെ വിവാഹംചെയ്യുവാൻ വന്നവൻ അനുജത്തിയുടെ തോന്നായി രൂപമാറുന്നു. മേയ്ക്കുത്തി നിരാശയാൽ വീടുവിട്ടു സമ്പ്രാസിനിയാൽ പാടിനടക്കുന്നു. ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുതതന്നെ. അനുജത്തിക്കു് “ചായ”യെന്നു പേരിട്ടതും നന്നായി. “രജനി”യെ സ്നേഹിച്ചു “ചായയി”ൽ കുരുങ്ങിയ ഒരു സാധുവാണു് ഇതിലെ നായകൻ. പെൺകുട്ടിയുടെ വലുതവും ദാരിദ്ര്യവുമുടകു കഷണിപ്പിക്കുന്ന ചെറുകുടുംബങ്ങളിൽ ഇത്തരം നാടകങ്ങൾ നടക്കുവാനുതതന്നെ. യൗവനത്തിന്റെ തേജസ്സ് നശിക്കാത്തസ്ഥിതിക്കു് “രജനി”യെ വീണയും കൊടുത്തു വഴിയിൽ തള്ളിയതു് ശരിയാണോ എന്നു് ഒരു ചോദ്യവിഷയം കിടന്നിട്ടു്യാക്കുന്നില്ലേ?

“യാതന”യിൽ പ്രകാശിനെ പ്രഭുക്കന്മാരുത്താൽ കഥാകർത്രി പ്രശംസാർഹയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പരിപരിയായി ഉയർന്നവനെ വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന ഒരു വിദ്യാത്ഥി. ഈ വിശ്വീകരണം സ്വാഭാവികമായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ സംഗീത വിദ്യാർത്ഥിയും സാഹിത്യരസികയും അനിയന്ത്രിതമായ യൗവനത്തിലുപ്പിന്നു് ഫലസൃജനം ചെയ്യുന്ന അംഗകാന്തിയാൽ അനുഗ്രഹിതയുമായ ഒരു കാളജുകാരനി കൂട്ടത്തോളംകിടന്നെല്ലാം

ചെങ്കോട്ടയിലെക്കിടത്തുകോണിൽ ഡബ്ബിൽമേൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പഞ്ചപാവത്തിൽ അനുകമ്പ നട്ട് ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു ശുദ്ധ പ്രേമാശി തേൻകുറി പറ്റിച്ചെടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇത്രമാത്രമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നൊന്നുതന്നെ? അങ്ങനെയും സംഭവിച്ചുകൂടെന്നില്ല. സാധാരണ മോകത്തുനടക്കുകയില്ലെന്നു യുക്തം.

യൗവനമണ്ഡലം അധർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചു കാരണമെന്നു സ്വപ്നോപദേശം മുമ്പിൽ വെച്ചു ഇളിപ്പനാക്കി സ്വാപനാധിനിത്യം മുക്കിനേടുന്ന ഒരു ശാശ്വതമായതാണ് "സ്മൃതിപാത്തിന്റെ മുമ്പിൽ" തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്. കഥകൊള്ളാം. എം. എസ്സ്. സി. മൈന വിനു പറയുന്ന പത്രം വഴിയ്ക്കൽ കണ്ട പെണ്ണിനെ പ്രേമിച്ചതിന്റെ ഉടനടി കല്യാണമാലോചിക്കാനായി പെൺവീട്ടിലെക്കു മകനോടുകൂടി ചാടിപ്പുറപ്പെടുന്നത് ടി. മേനവന്റെ പ്രോവെയുള്ള പിതാക്കൾക്കു യോജിച്ചതായിരിക്കാം ഇതും മനസ്സിലാക്കുമായി ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചേക്കാമോ?

ഭിന്നാനുകമ്പയുടെയും മാനുഷമതിയുടെയും പരമമായ ഭാവം "ഉന്നാദിനി"യിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിരത്തിൽ ഒരു വിദ്യാത്മിനിക്ക് അങ്ങനെയൊരു ഭ്രാന്തിയുടെ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ കടക്കാൻ ആഗ്രഹം ജനിക്കാവുന്നതാണ് സമ്മതിക്കണം. പിഞ്ചുപെട്ടെന്ന് മുതിർത്ത മൺകുറിയെ കണ്ടതായി ഭാവന ചെയ്ത് ദുഃഖനിലത്തിനേറ്റുന്ന സ്പെഷൽ യാത്രാ മാതാവിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവം അത്യന്തം തന്മയീഭാവത്തോടുകൂടി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജീവിതസ്വസ്ഥവും തന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു അനുകൂലം വിഷയീഭവിക്കുന്നതുമായ ഒരു കുഞ്ഞു; റോഡിനു തൊട്ടുകിടക്കുള്ള ചെറിയ കട വീട്. ഈ നിലയ്ക്ക് കോഴികൾ കണ്ടതിട്ടും, പട്ടികൾക്കിടയിലും, കുഞ്ഞു നിലവിളിച്ചിട്ടും അകത്തിരുന്ന അമ്മ കല്ലായിപ്പോയതെന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കടയോടുചേർന്ന മുറ്റത്തായിരിക്കണം നെല്ലിട്ടിരുന്നത്. നടുവഴിയിലായിരിക്കണം നില്ക്കിയിരുന്നത്. പട്ടി വന്നാൽ അമ്മ! എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു കടയുടെ തിണ്ണയിലേക്കു ഭക്ഷണമെടുക്കുന്നതാണ് പ്രകൃതി. തന്നെയല്ല, മോ

റികയറി കട്ടിയെ കൊല്ലിക്കൊണ്ട് അയൽ വീട്ടിലെ പട്ടിയുടെ തുടൽക്കണ്ണികൾ മോശമാക്കേണ്ടതുവിലായിരുന്നു. ബ്രഹ്മകുലത്തിലെ വന്ന മോരി ഡൈററുടെ നിയന്ത്രണത്തെയും കവച്ചു റോഡുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന കണ്ടതിന്റെ പുറത്തു കയറിയെന്നു പറഞ്ഞാലും ദുഷ്ടമൊന്നും വരാതില്ലല്ലോ.

കൊച്ചുനടുനെയും, വിധവയും രോഗിണിയുമായ മാതാവിനെയും ചോറുന്നതിനുവേണ്ടി പുകഞ്ഞു നീറുന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി വേശ്യാവൃത്തി സീകരിച്ചു, കുടുംബത്തെ സുദിക്കുതയിൽ ആക്കി, മാതാവിനെ സുഖമാണത്തിലും സഹോദരനെ ഡാക്ടറർമാർക്കുമായിട്ടും എത്തിച്ചിട്ടും, സഹോദരന്റെയും മോകളുടെയും തെറ്റുകാരിയായി, ഭാഗ്യപരായിനായി, അങ്ങിമണ്ണിൽ വഴിയിരുന്ന ഒരു "അംബിക"യാണ് "അപരാധിനി"യിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. വടനെയും, സംഭവത്തെയും ഇതിൽയാതൊരു കോട്ടവും തട്ടിയിട്ടില്ല.

"നഴ്സ്" ഭട്ടാരിയായിപ്പോയെങ്കിലും പ്രഥമസ്ഥാനത്തിൽ അർഹയാണ്. സ്മൃതിപാത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും ഇത്രത്തോളം ഭംഗിയായി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കഥകൾ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയണം. നൈമിശ്യത്തിൽ പുകഞ്ഞു നീറിയ നാറ്റം പ്രേമം, പ്രതീകാരത്തിന്റെ വടവരെ എത്തി നിർവൃതിനേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വിശുദ്ധവും വ്യാപകവുമായ സാഹോദര്യത്തിന്റെ മിന്നിത്തിളക്കത്തിൽ അതു ത്യാഗമൂലം കൈക്കൊണ്ടു സ്വസ്ഥീയസീമയും കടന്ന് നിത്യനിർവൃതിയിൽ വഴിയിരുന്നു. കഥാതന്മയ കഥ. ഇതിലെ നായകനും നിഷ്പട്ടനായ ഒരു പുരുഷൻ തന്നെ.

വിദ്യാഭ്യാസവും പരിചാരവും സിദ്ധിച്ചാലും സ്രീഹൃദയത്തോളം പുരുഷാഹൃദയത്തിന് മാർദ്ദവവും ധൈര്യവും ഇല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകർത്രി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ശക്തിപൂർവ്വം കുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കണം നഴ്സിനെക്കൊണ്ടു അവസാനം ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ ഇളംതുളിക കൊള്ളിക്കു മേൽക്കുമേൽ പുതുപുക്കൾ വെച്ചിടുന്നതാകട്ടെ!

(S. K.)

പുതിയ വൈദ്യപുസ്തകങ്ങൾ.

ശാർദ്ദൂഗധരസംഹിത—

ഗ്രന്ഥമധിക എന്ന വ്യാഖ്യാന
ത്തോടുകൂടിയ ചികിത്സാസാരസ്വ
സ്വരൂപ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ വൈദ്യ
ഗ്രന്ഥം. വില രൂ. 2 അണ 4

കുഷ്ഠരോഗസിദ്ധചികിത്സ—

സിദ്ധചികിത്സാപരമ്പരയിലുള്ളവർ
ഹേസ്യമായി വർത്തിക്കുന്ന അനവധി
രോഗാധാരങ്ങൾ അടങ്ങിയതു്.
വില രൂപാ 1 അണ 2

പ്രമേഹരഹസ്യചികിത്സ—

ഈ പ്രമേഹചികിത്സയിൽ ഉള്ള
എല്ലാ യോഗവും ഒന്നുപോലെ ഫ
ലിക്കുന്നതും, ഏറ്റവും രഹസ്യ
ത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവർത്തിക്കുന്നതുമാണു്
വില രൂ. 1 അ. 2

വിരസിംഹാവലോകനം—

മുക്തസമഖ്യാനസംഹിത.

മാരോരോഗങ്ങൾക്കുമുള്ള കർമ്മവി
പാകപ്രായശ്ചിത്തവിധികളും വ്യാ
ധിശമനകരങ്ങളായ രഹസ്യസിദ്ധ
യോഗങ്ങളും അടങ്ങിയതു്.
വില രൂ. 2 അ. 4

ആസവാരിഷ്ടയോഗമഞ്ജരി—

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനസംഹിത.

ഫലപ്രദങ്ങളായ ഔഷ്ഠം അസ
രോഗിഷ്ടയോഗങ്ങൾ അടങ്ങിയതു്.
വില അ. 12

സഹസ്രയോഗം—

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനസംഹിത.

സാധാരണ സഹസ്രയോഗത്തിലു
ള്ളതിൽ കൂടുതലായി ഫലപ്രദങ്ങ
ളായ പല വിശേഷയോഗങ്ങളും
കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്.

വില രൂ 1 അ. 6

ആരോഗ്യദീപം—

ശരീരവും ആരോഗ്യവും സംബന്ധി
ച്ചുള്ള എല്ലാ വിവരങ്ങളും കൃണിസി
സ്സവും, മെസൂരിസവും മറ്റും സംബ
ന്ധിച്ചുള്ള സകല ചികിത്സകളും
അടങ്ങിയതു്. വില രൂ. 4 അ. 8

കർഷകബന്ധു അഥവാ

കന്നുകാലിരോഗചികിത്സ—

കന്നുകാലികൾക്കു നേരിടുന്ന സകല
രോഗങ്ങളുടെയും നിദാനങ്ങളും ചി
കിത്സകളും അടങ്ങിയതു്.

വില അണ 12

ആരോഗ്യകല്പദ്രുമം ഖാലചികിത്സ.

കയ്യുളങ്ങര മാമവായ്പർ അവർകൾ
ഉണ്ടാക്കിയതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ
വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതും, വൈദ്യ
ലോകപ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു ദിവ്യ
ഗ്രന്ഥം. വില രൂ. 5 അ. 4

മാനേജർ,

വി. വി. പ്രെസ്സ്,

കൊല്ലം.

വിഷയ വിവരം .

1 മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചുപുറപ്പെടുവിച്ച വിളംബരം.	8 മൗനത്തിന്റെ മഹിമ—
പി. കെ. വാസുദേവൻനായർ, ബി. എ.
2 ദിവംഗതനായ രാജ്യസേവാനിരതൻ.	9 സംഗീതപംക്തി (രാഗം)—
ലീല, കമകര.
3 വിദ്യാത്മികളോട്—
സാഹിത്യകൾക്ക് ത്രി: പുത്തേഴത്തു രാമമനോൻ,
ബി. എ. ബി. എൽ.	10 ബാലപംക്തി (ജീവിതവീക്ഷണം)—
എസ്. പി.
4 പിള്ളപ്പുവ്—
പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ബി. ഒ. എൽ.	11 ചെറുകഥ (അശ്വമേധം) —
കരോട്ട, കെ. ജനാർദ്ദൻ സീനിയർ ബി. എസ്. സി.
5 പരസ്പരസഹായസാമ്രാജ്യം
ഗ്രാമോദ്ധാരണവും—
വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ	12 വിദ്യാർത്ഥികളോട്—
ഗംസിജി.
6 ചെറുകഥയുടെ മുട്ടുകാട്—
തമ്പിയേടം.	13 മഹദ്വചനങ്ങൾ —
ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി.
7 പുരാണത്തിലെശിവൻ—
ആർ. കെ. പിള്ള.	14 ഗ്രന്ഥവിമർശം (ചിലാഞ്ചലി)—

സ്വപ്നതുല്യമായ ഭാവതൃസുഖം

അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ!

ഭാവിസ്വന്താനങ്ങൾ അരോഗികളായിരിക്കണമെങ്കിൽ!!

ഇഹലോകങ്ങളെയും, മൃതലോകങ്ങളെയും എന്നെന്നേക്കുമായി നശിപ്പിക്കുക
സ്വപ്നമെഡിച്ചുടും പ്രശംസപത്രങ്ങളും ആജ്ഞിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ
ചന്ദനസായനം (Regd)

പ്രസ്തുത ലോകങ്ങളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നു.

മൃതമൃദ്, സോമദേവം (അഥവാ വെള്ളംപോക്ക്) ഉഷ്ണസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ ഇവയെ നശിപ്പിച്ചു ആരോഗ്യം, യൗവ്വനം, സൗന്ദര്യം ഇവയെ വീണ്ടെടുക്കുക.

റാത്തൽ 1-ക്ക് 5 ക.

സ്രീപുരുഷന്മാർക്കു ഞങ്ങളുടെ അശ്വാസപ്രദം
പാക്കിങ്ങ്, തപാൽ പുറമെ

ഭാരതവൈദ്യശാല, (Regd)

H. O. ലാലക്കുടി. ബ്രാഞ്ച് ഓഫീസ്:- തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഇരിഞ്ഞാലക്കുട, അമ്പലമുക്ക്
N. B. വി. പി. ഏപ്പാട് ഹെഡ് ഓഫീസിൽമാത്രം.

ഇംഗ്ലീഷ് ശതോപാദ്ധ്യായൻ.

ഈ ഗ്രന്ഥം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പഠിച്ചാൽ ഒരു മാസംകൊണ്ട്

ആർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അതിസമർത്ഥനാകാം.

വില രൂപാ ൪ മാത്രം.

മാനേജർ, വി. വി പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455.

Dated 28-11-1945

Reg. No. T. 116.

വരിസംഖ്യ.

പരസ്യക്കൂലി.

ഒരു വാർത്തയ്ക്ക് 5 ബ്രി: രൂ.

സ്ഥിരപരസ്യക്കാർക്ക്. ഒരു പ്രാവശ്യത്തേക്ക്

റെറ പ്രതിയ്ക്ക് 8 അ.

മുഴുപ്പുജിന് 50 രൂ.

8 രൂ.

ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.

അരപ്പേജിന് 30 ,,

6 ,,

,, റെറ പ്രതിയ്ക്ക് 10 അ.

കാൽപ്പേജിന് 20 ,,

4 ,,

ലേഖകന്മാരോട്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടലാസ്സിന്റെ പൊതുവശത്തുമാത്രം വൃത്തിയായി മഷികൊണ്ടെഴുതി
യോരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചു
പിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു
കിട്ടുന്നമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പ് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വരിക്കാരോട്:—

ഇതേവരെ വരിസംഖ്യ അടച്ചു കിട്ടാത്തവർ ഈ മാസം കിട്ടിയാമുടൻ ചെന്നു
മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

വി. പി. എപ്പാട് ഇതുകൂടക്കം നഷ്ടകരമാകയാൽ വരിസംഖ്യ ഏപ്രിലും മുൻകൂ
റായെത്തന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

അഫീസ്സിലേക്ക് അയക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ നാമ്പറിൽ
കാണുന്ന അവരേരുടെ ജേസ്റ്റ് നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജർക്ക് മേൽവിലാസ
ത്തിലും, ലേഖനസംബന്ധമായവ എല്ലാം പത്രാധിപരുടെ മേൽവിലാസ
ത്തിലും അയക്കേണ്ടതാണ്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ 2 പ്രതിവിതം അയച്ചിരിക്കണം മാസിക ഇംഗ്ലീഷു
മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തപക്ഷം വിവരം ആഫീസിൽ അറിയിക്കണം.

മാനേജർ,

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി, കൊല്ലം.